

cd!

contra doc! / fine art photography / #1

ballen/andrzejewska/huang/wantuch
mickiewicz/żak/pruszkowski/macneil

Drodzy Czytelnicy,

Oto contra doc! Co to takiego? W skrócie – seria specjalnych numerów miesięcznika doc! photo magazine poświęcone fotografii artystycznej (lub koncepcyjnej, jak kto woli). Zdecydowaliśmy się na rozpoczęcie wydawania tego kwartalnika (tak, contra doc! jest kwartalnikiem), ponieważ chcieliśmy wam pokazać materiały, które z natury rzeczy nie mieszczą się w kategoriach fotografii dokumentalnej, której poświęcony jest doc! photo magazine. Stąd też ogólna nazwa naszych numerów specjalnych – contra doc!, bo w opozycji do dokumentu.

Mamy nadzieję, że nasze nowe przedsięwzięcie przypadnie wam do gustu. Obiecujemy, że na stronach contra doc!-a znajdziecie fotografię o najwyższym poziomie, która będzie zarówno inspirująca, ale także powalająca. Chcemy dać wam kolejne miejsce w sieci, które będzie wytchnieniem dla oka i ukojeniem dla duszy.

Wzorem doc! photo magazine, także contra doc! jest otwarty na wasze materiały. Pokażcie światu swoje zdjęcia. Nie wstydzcie się ich. Świat nie mógłby iść do przodu, gdyby wszystko było chowane do szuflady. Co zrobić żeby trafić na nasze strony? Komplet niezbędnych informacji znajdziecie wewnątrz numeru.

Nie chcemy wam zabierać czasu na czytanie przydługiego wstępu. Lepiej poświęcić go na odkrywanie nowych fotograficznych przestrzeni, bo na kolejnych stronach już na was czekają Anita Andrzejewska, Roger Ballen, Vincci Huang, Robert MacNeil, Konrad Adam Mickiewicz, Krzysztof Pruszkowski, Wacław Wantuch oraz Paweł Żak.

Partnerem tego wydania contra doc! jest Galeria Refleksy.

Życzymy wam miłej wizualnej lektury!

Let the art be with you!

contra doc! is a special issue of doc! photo magazine
contra doc! jest numerem specjalnym doc! photo magazine

publisher / wydawca

BLOW UP PRESS

editor-in-chief / redaktor naczelny

Grzegorz K. Kosmala

contributing editor / współpraca redakcyjna

Marc Erwin Babej (Bureau Chief, Americas)

creative director / dyrektor kreatywny

Aneta Kowalczyk (BB Graphic)

translator / tłumaczenia

Aleksandra Duszyńska

cover photo / zdjęcie na okładce

Roger Ballen

contact / kontakt

contradoc@docphotomagazine.com

advertising / reklama

ad@docphotomagazine.com

submissions / zgłoszenia

submit@docphotomagazine.com

on the web | w internecie

www.docphotomagazine.com/contradoc

issn

2299-2855

address | adres

BLOW UP PRESS

doc! photo magazine

31 Nowogrodzka Str., 00-511 Warsaw, Poland

All images and text published in doc! photo magazine are the sole property of the featured authors (photographers, contributors and editors) and subject to copyright. / No image or text may be reproduced, edited, copied or distributed without the express written permission of its legal owner. / No part of this publication may be reproduced in any form, digital or mechanical, printed, edited or distributed without the prior written consent of the publisher. / All rights reserved.

Wszystkie zdjęcia oraz teksty opublikowane na łamach doc! photo magazine są wyłączną własnością poszczególnych autorów (fotografów, współpracowników i wydawców) i po dlegają ochronie praw autorskich. / Żadne zdjęcie lub żaden tekst nie może być reprodukowany, edytowany, kopiowany lub dystrybuowany bez pisemnej zgody jego prawnego właściciela. / Żadna część tej publikacji nie może być reprodukowana w jakiegokolwiek formie, cyfrowej lub mechanicznej, drukowana, edytowana lub dystrybuowana bez uprzedniej pisemnej zgody wydawcy. / Wszystkie prawa zastrzeżone.

/ 9 /

roger ballen

contra doc! interview

/ 22 /

black and white world of roger ballen in 3 acts
czarno-biały świat rogera ballena w 3 aktach

roger ballen

/ 45 /

photo-phobias / foto-fobie

konrad adam mickiewicz

/ 73 /

this is a love song / to jest miłosna pieśń

vinci huang

/ 93 /

photosynthesis / fotosynteza

krzysztof pruszkowski

/ 113 /

traces of presence / ślady obecności

anita andrzejewska

/ 131 /

a close acquaintance / bliski znajomy

paweł żak

/ 151 /

astonishment with a woman / zaskoczenie kobietą

wacław wantuch

/ 179 /

aquos

robert macneil

/ 201 /

contra doc! recommends

ballen/andrzejewska/huang/wantuch

b a l l e n

mickiewicz/żak/pruszkowski/macneil

roger ballen

Roger Ballen (b. 1950) | based in Johannesburg (South Africa) | has produced many series of works which have evolved from photo-journalism to a unique artistic vision | his style has made an important contribution to the visual arts | his work has been shown in important institutions throughout the world | runs Roger Ballen Foundation dedicated to the advancement of education of photography in South Africa | represented in many museum collections such as Centre Georges Pompidou (Paris, France), Victoria and Albert Museum (London, United Kingdom), Tate Modern (London, United Kingdom) and Museum of Modern Art – MoMA (New York, USA).

Roger Ballen (ur. 1950) | mieszka w Johannesburgu (Republika Południowej Afryki) | stworzył wiele serii prac, które ewoluowały od fotoreportażu do wyjątkowych wizji artystycznych | jego styl mocno wpłynął na sztuki wizualne | jego prace były wystawiane w wielu ważnych instytucjach na całym świecie | prowadzi Fundację Rogera Ballena zajmującą się rozwojem edukacji fotograficznej w RPA | jego prace znajdują się w kolekcjach wielu muzeów, w tym Centrum Georges Pompidou (Paryż, Francja), Muzeum Wiktorii i Alberta (Londyn, Wielka Brytania), Tate Modern (Londyn, Wielka Brytania) oraz Muzeum Sztuki Współczesnej – MoMA (Nowy Jork, USA).

i want to understand myself better chcę się lepiej zrozumieć

contra doc! **What was your path to photography? Do you remember your first photo?**

roger ballen My mother worked in Magnum Photos in New York during the sixties and during my youth I can remember famous photographers such as Henri Cartier-Bresson, André Kertész, Elliot Erwitt visiting my house. Their books and images pervaded the rooms.

The first photograph that I took was with a Brownie camera; it was a picture that I took of my sisters and my dog, called Richard. The second photograph I shot, mirrored my inside. It is a picture I took in St. Louis, Missouri, of two men fishing next to a pond and on top of it and next to the pond was the St. Louis museum and that day, that same day, I saw a van Gogh show and that also knocked me out. It was the first time I realised that taking pictures or seeing art is about expressing ones essence.

cd! **Let's presume you are at the beginning of your career. Would you choose photography again? Why?**

rb I never formally studied photography; it was my hobby until I was fifty years old. Prior to the year 2000, I earned my living as a geologist which I hold a doctorate degree in. Photography has been my passion for most of my life, but I would never

Jaka była twoja droga do fotografii? Pamiętasz swoje pierwsze zdjęcie?

contra doc!

Moja mama w latach 60-tych pracowała w agencji Magnum Photos w Nowym Jorku i pamiętam z lat młodości, że sławni fotografowie, jak Henri Cartier-Bresson, André Kertész, Elliot Erwitt odwiedzali mój dom. Ich książki i obrazy wypełniały pokoje.

roger ballen

Swoje pierwsze zdjęcie zrobiłem aparatem Brownie i było to zdjęcie moich sióstr i psa, którego nazwaliśmy Richard. Drugie zdjęcie, jakie zrobiłem, odzwierciedlało moje wnętrze. Jest to fotografia zrobiona w St. Louis w stanie Missouri, na którym dwóch mężczyzn łowi ryby w stawie, a u góry, obok stawu było muzeum w St. Louis, gdzie tego samego dnia widziałem wystawę van Gogha, która mnie zbiła z nóg. Wtedy o raz pierwszy zdałem sobie sprawę, że robienie zdjęć czy oglądanie sztuki to w istocie wyrażanie własnego jestestwa.

Przypuśćmy, że jesteś na początku swojej kariery. Czy ponownie wybrałbyś fotografię?

cd!

Formalnie rzecz biorąc, nigdy nie studiowałem fotografii. Do 50 roku życia to było moje hobby. Przed rokiem 2000 pracowałem jako geolog z tytułem doktora. Fotografia była moją pasją przez większą część mojego życia, ale nigdy bym jej nie wybrał

rb

choose it as a profession. I was very fortunate given the complexity of the art photography business to have a career that supported my hobby and which allowed me the freedom to create my own path.

cd! **Have you ever consider to leave it?**

rb I have never considered not doing photography; it is a thought that I have never contemplated. I still feel as passionate about it now as ever.

cd! **You were involved in documentary photography, and now in fine art photography. How would you elaborate the boundary between art and documentary photography? Is it even possible? When the documentary image becomes an artistic one?**

rb You are correct in stating that it is very difficult to determine in some cases where a photograph is documentary and where it becomes artistic. I would label my work documentary fiction or imaginary realism.

Documentary means that what actually occurred without being transformed... Something that has occurred outside of me; an event that occurs without my existence. Fiction is something that my imagination creates that whatever was created, was only, well was really only a result of me being there, interpreting an event, transforming reality, transcending the physical. What is important in my photography is that the viewer is not quite clear, they are not quite certain whether the reality that

jako zawodu. Miałem dużo szczęścia, bo obznajomiony ze złożonością prowadzenia firmy fotografii artystycznej, mogłem wykonywać zawód, który umożliwił mi rozwijanie mojej pasji, co pozwoliło mi na swobodny wybór własnej drogi.

Czy kiedykolwiek rozważałeś zostawienie tego? cd!

Nigdy nie rozważałem zarzucenia fotografowania. Taka myśl nigdy mi nie przyszła do głowy i jak zawsze czuję się jej pasjonatem. rb

Byłeś związany z fotografią dokumentalną, teraz z artystyczną. Mógłbyś określić granicę między nimi? Kiedy zdjęcie dokumentalne staje się artystycznym? cd!

Masz rację uznając, że w niektórych przypadkach trudno jest określić kiedy fotografia jest dokumentem, a kiedy staje się sztuką. Ja nazwałbym moją twórczość dokumentalną fikcją lub urojonym realizmem. rb

Dokumentalność oznacza, że to, co się pojawia nie zostało przetworzone... Coś, co dzieje się poza mną; zdarzenie, które miało miejsce bez mojej obecności. Natomiast fikcja to coś, co tworzy moja wyobraźnia, a wszystko co stworzyła było tylko i wyłącznie rezultatem mojej gdzieś obecności, mojej interpretacji zdarzenia, przekształcania rzeczywistości, przekraczaniem fizyczności. W mojej fotografii ważne jest, że widz nie jest do końca pewien, czy rzeczywistość, którą stworzyliśmy faktycznie

Puppy Between Feet, 1999.

Szczeniak między stopami, 1999 r.

Dressie And Casie, Twins, 1993.

Dressie i Casie, bliźniacy, 1993 r.

we have created actually exists or it is just a product of my mind. And that fine line brings forth ambiguity; creating an effect that art should actually have. It gnaws at peoples' insides.

cd! How was it with you? Why did you decide to abandon the documentary photography for art?

rb I did not deliberately all of a sudden abandon documentary photography. My aesthetic evolved gradually over years; 'little steps have made big steps.'

cd! What is the purpose of art photography per Roger Ballen?

rb There is only one real purpose; to get to know Roger Ballen better as he progresses through time. Nevertheless, it is also my goal as a photographer to create images that enter the human psyche and hopefully allow the viewers to better reconcile various aspects of themselves.

cd! How do you work? How long does it take from the idea to factual creation?

rb My photographs rarely take more than two or three days to materialise. Photography is not about what you can put into words. It is a visual art form that is an art and science at the same time. The best photographs are the ones that leave you silent.

Words fail to express the essence of human experience, usually being unable to penetrate beyond the

istnieje, czy też jest wytworem mojego umysłu. I ta cienka linia wprowadza dalszą niejasność, tworząc efekt, który powinien być typowy dla sztuki. Wdziera się do ludzkiego wnętrza.

Jak to było z tobą? Dlaczego zdecydowałeś się odejść od fotografii dokumentalnej na korzyść artystycznej?

To nie było takie nagłe porzucenie dokumentu. Moja estetyka zmieniała się na przestrzeni lat – „małe kroki złożyły się na duże”.

Jaki jest cel fotografii artystycznej według Rogera Ballena?

Tak naprawdę cel jest jeden: lepiej poznać Rogera Ballena i to, jak się z czasem zmienia. Niemniej moim celem jako fotografa jest też tworzyć obrazy, które wdzierają się do ludzkiej psychiki i naprawdę pozwolą widzom lepiej pogodzić się z ich wewnętrzną niejednoznacznością.

W jaki sposób pracujesz? Jak długa jest droga od pomysłu do jego urzeczywistnienia?

Moje zdjęcia rzadko wymagają więcej niż dwa, trzy dni by się zmaterializować. Fotografia to nie jest coś, co da się wyrazić słowami. To wizualna forma sztuki, która jednocześnie jest sztuką i nauką. Najlepsze fotografie to takie, które cię wyciszają.

Słowa nie potrafią wyrazić istoty ludzkiego doświadczenia, zwykle są niezdolne wyjść poza

A Boy Called Gary, 1998.

Chłopiec zwany Gary, 1998 r.

surface. My images are created through a complex relationship between my conscious and subconscious mind.

cd! **How much of Roger Ballen is in his photographs? Where do you get ideas for your next photo?**

rb It is hard to measure how much of Roger Ballen is in every photograph, but I am certain no one can take photographs like mine. Each image I take has my own finger print and consists of thousands of decisions to ultimately consummate.

My images are ultimately the result of an interaction between the inner and outer world. It is impossible to quantify in any concrete way how much of each aspect is contained in any one image.

I never think about what I am going to photograph before I get to the place that I am going to work. Prior to taking photographs, I try to create a state of mind that is quiet and tranquil.

cd! **Can you identify your photographic fascinations, I mean the photographers you take inspirational to you and your work?**

rb When I was younger, there were many photographers who inspired me from Kertész to Man Ray. At this point in my career, I am 'alone in the forest,' and depend most importantly on the images that I create for guidance and inspiration.

powierzchnowość. Moje obrazy powstają poprzez skomplikowany związek między moim świadomym i podświadomym umysłem.

Jak dużo Rogera Ballena jest w jego zdjęciach? Skąd czerpiesz pomysły na kolejne zdjęcie?

Trudno zmierzyć, ile Rogera Ballena jest w każdej fotografii, ale jestem pewien, że nikt nie potrafi robić takich zdjęć, jak moje. Każde zdjęcie zawiera moje linie papilarne i składa się z tysięcy decyzji, które trzeba podjąć by w końcu było skończone.

Moje obrazy są w zasadzie wynikiem współdziałania między wewnętrznym i zewnętrznym światem. Niemożliwe jest określić w jakiś konkretny sposób, ile z każdego z tych aspektów zawiera się w jednym obrazie.

Nigdy nie myślę, co zamierzam sfotografować zanim dotrę na miejsce, gdzie planuję pracować. Przed robieniem zdjęć próbuję wykreować stan umysłu, co wymaga ciszy i spokoju.

Możesz zidentyfikować swoje fotograficzne fascynacje? mam na myśli fotografów, którzy wpłynęli na ciebie i twoją twórczość.

Gdy byłem młodszy, było wielu fotografów, którzy mnie inspirowali, od Kertésza po Man Ray'a. W obecnym punkcie mojej kariery, jestem „sam jak palec” i w poszukiwaniu wskazówek czy inspiracji najczęściej opieram się na obrazach, które tworzę.

cd! **You are active on many areas. You are photographer, geologist but also a head of foundation promoting photography in South Africa. How do you manage to do all of these things together?**

rb I am a very well organised person who prides himself on operating efficiently and professionally. On the other hand, I have been operating in different spheres for so many years it is second nature to me.

cd! **At the end, I have to ask about your collaboration with Die Antwoord. You are responsible for the visual setting of their two music videos, *I Fink U Freeky* and *Fatty Boom Boom*. Why did you decide to make such a move? And what does it bring to you?**

rb I have known Ninja and Yo-landi from Die Antwoord for many years. In early 2012 we decided that we should work together in a more formal way which culminated in these two videos. It was a very enriching experience to be able to integrate my imagery with video and music.

At this point in time these videos have had over thirty million hits on YouTube. As a consequence literally millions of people that would never have become aware of my photography have been introduced to it. Prestel will be publishing a book this autumn titled *Roger Ballen/Die Antwoord, I Fink U Freeky*.

Działasz na wielu polach. Jesteś fotografem, geologiem, ale także szefem fundacji promującej fotografię w Południowej Afryce. Jak ci się udaje to wszystko pogodzić?

Jestem dobrze zorganizowanym człowiekiem, który jest dumny z tego, że działa skutecznie i profesjonalnie. Z drugiej strony, od tak wielu lat robię różne rzeczy, że stało się to moją drugą naturą.

I na koniec muszę cię spytać o twoją współpracę z grupą Die Antwoord. Jesteś odpowiedzialny za wizualną stronę ich dwóch teledysków, „I Fink U Freeky” oraz „Fatty Boom Boom”. Dlaczego zdecydowałeś się na ten krok? Co ci daje ta współpraca?

Z Ninją i Yo-landi z Die Antwoord znamy się od wielu lat. Na początku 2012 roku zdecydowaliśmy, że powinniśmy pracować ze sobą w bardziej sformalizowany sposób, czego kulminacją są te dwa teledyski. To było bardzo rozwijające doświadczenie, w jaki sposób zintegrować moją wyobraźnię z video i muzyką.

Obecnie oba teledyski na YouTube obejrzano ponad trzydzieści milionów razy. W rezultacie kilka milionów ludzi, którzy normalnie nigdy by nie wiedzieli o mojej fotografii, mogli ją poznać. Tej jesieni Prestel opublikuje książkę o tej współpracy pod tytułem „Roger Ballen/Die Antwoord, I Fink U Freeky”.

Head Inside Shirt, 2001.

Z głową w koszuli, 2001 r.

czarno-biały świat rogera ballena w 3 aktach

AKT 1

W serii „Dorps: Miasteczka Południowej Afryki” (1986 r.) Ballen pokazuje swój zachwyt architekturą i wnętrzami, które zdają się wiele mówić o ich mieszkańcach tych dziwnie znajomych, acz obcych miejsc. Następną serią jest „Platteland: Obrazy z wiejskiej Południowej Afryki” (1994 r.), w której Ballen skupia się mieszkańcach prowincjonalnych miasteczek, do których odnosi się z mieszaniną empatii i zdecydowanego oka fotoreportera.

Mocniej niż jakakolwiek inna kolekcja Ballena, „Platteland” obrazowo ożywia niepewną egzystencję ludzi zamieszkujących niewidoczną okolicę.

AKT 2

Faktura, kompozycja i dobór zarówno przedmiotów, jak i ludzi, coraz częściej stają się częścią „Zaświatów” („Outland”, 2001 r.) i „Gabinetu cieni” („Shadow Chamber”, 2005 r.) W tych pracach pozornie niepasujące do siebie przedmioty współistnieją wygodnie z poczuciem autentyczności.

Dla niewtajemniczonych ten wybór przedmiotów może się wydać arbitralny, ale po bliższym przyjrzeniu się można dostrzec umiejętność z jaką Ballen wydobywa współzależności pomiędzy różnymi przedmiotami, ludźmi, ich kształtami i układami, jak również ich metafizyczne i wzruszające właściwości. Szczególnie seria „Gabinet cieni” pokazuje, jak manipulowane są przestrzeń, natężenie oraz atmosfera by stworzyć upiorny i surrealny świat.

AKT 3

Prace z najnowszej serii „Pensjonat” („Boarding House”, 2009 r.) są prawie wyłącznie malarskie i rzeźbiarskie. Ludzie i zwierzęta prawie zniknęli i funkcjonują bardziej jako sceniczne rekwizyty albo dziwne rzeźby w ramach kompozycji. Pomimo bogactwa przedmiotów i ujęć wykonanych przez Ballena, wrażenie ciągłości jest uzyskane poprzez liczne wizualne „wątki” i elementy graficzne, takie jak przewody elektryczne, które można wyśledzić w jego najnowszych pracach, jak i najwcześniejszych fotografiach z miasteczek Południowej Afryki.

Brian With Pet Pig, 1998.

Brian ze świnką, 1998 r.

Eugene On the Phone, 2000.

Eugene przy telefonie, 2000 r.

Hanging Pig, 2001.

Wisząca świnia, 2001 r.

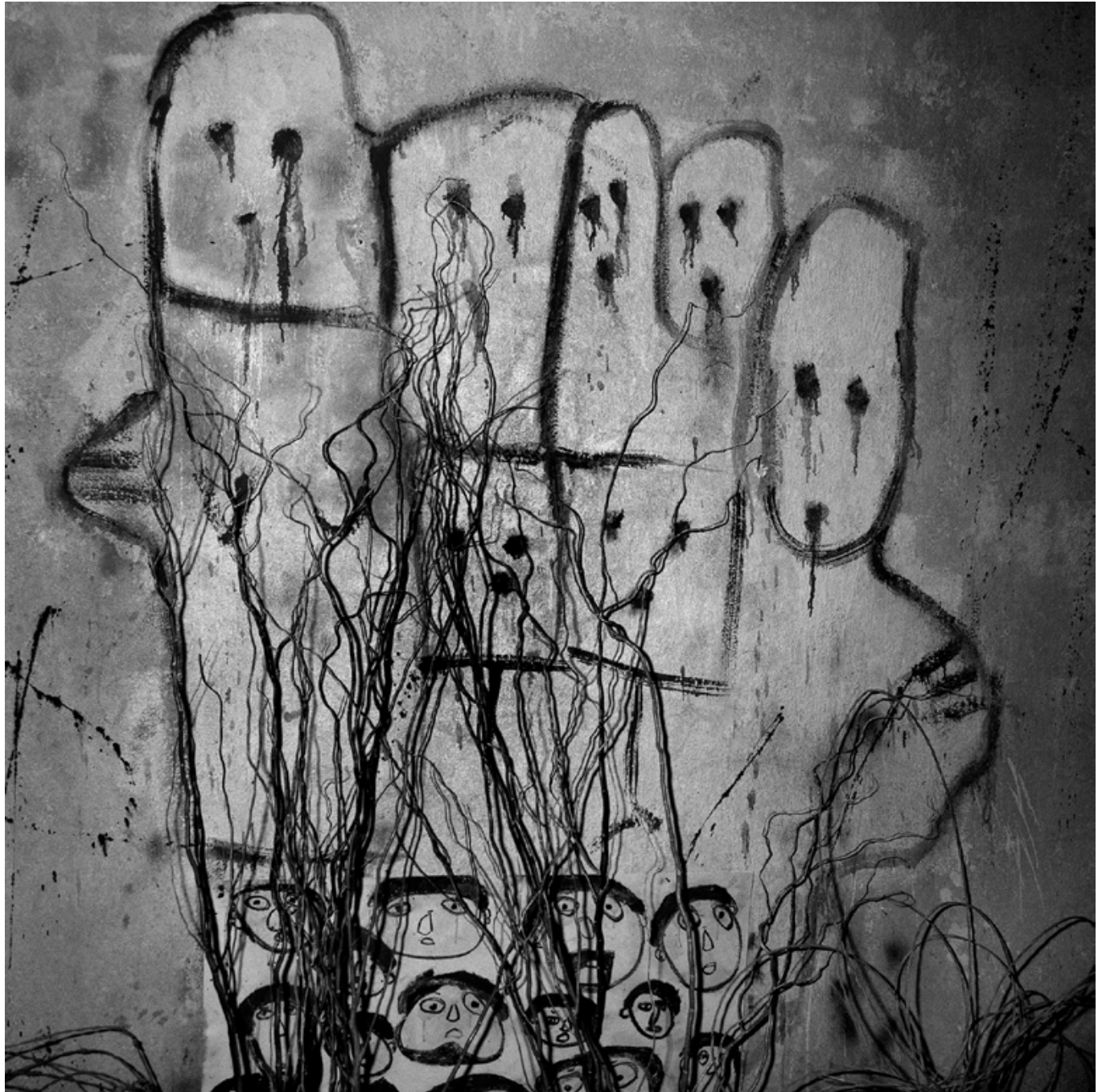
"I have been shooting black and white film for nearly fifty years now. I believe I am part of the last generation that will grow up with this media. Black and White is a very minimalist art form and unlike colour photographs does not pretend to mimic the world in a manner similar to the way the human eye might perceive. Black and White is essentially an abstract way to interpret and transform what one might refer to as reality."

„Fotografuję na filmie czarno-białym od blisko pięćdziesięciu lat. Wydaje mi się, że jestem częścią ostatniej generacji, która wyrośnie na tym nośniku. Fotografia czarno-biała jest bardzo minimalistyczną formą sztuki i w przeciwieństwie do zdjęć kolorowych nie próbuje imitować świata w sposób podobny do tego, jak mogłoby go widzieć ludzkie oko. Właściwie fotografia czarno-biała jest abstrakcyjnym sposobem interpretacji i transformacji czegoś, co można by nazwać rzeczywistością”.

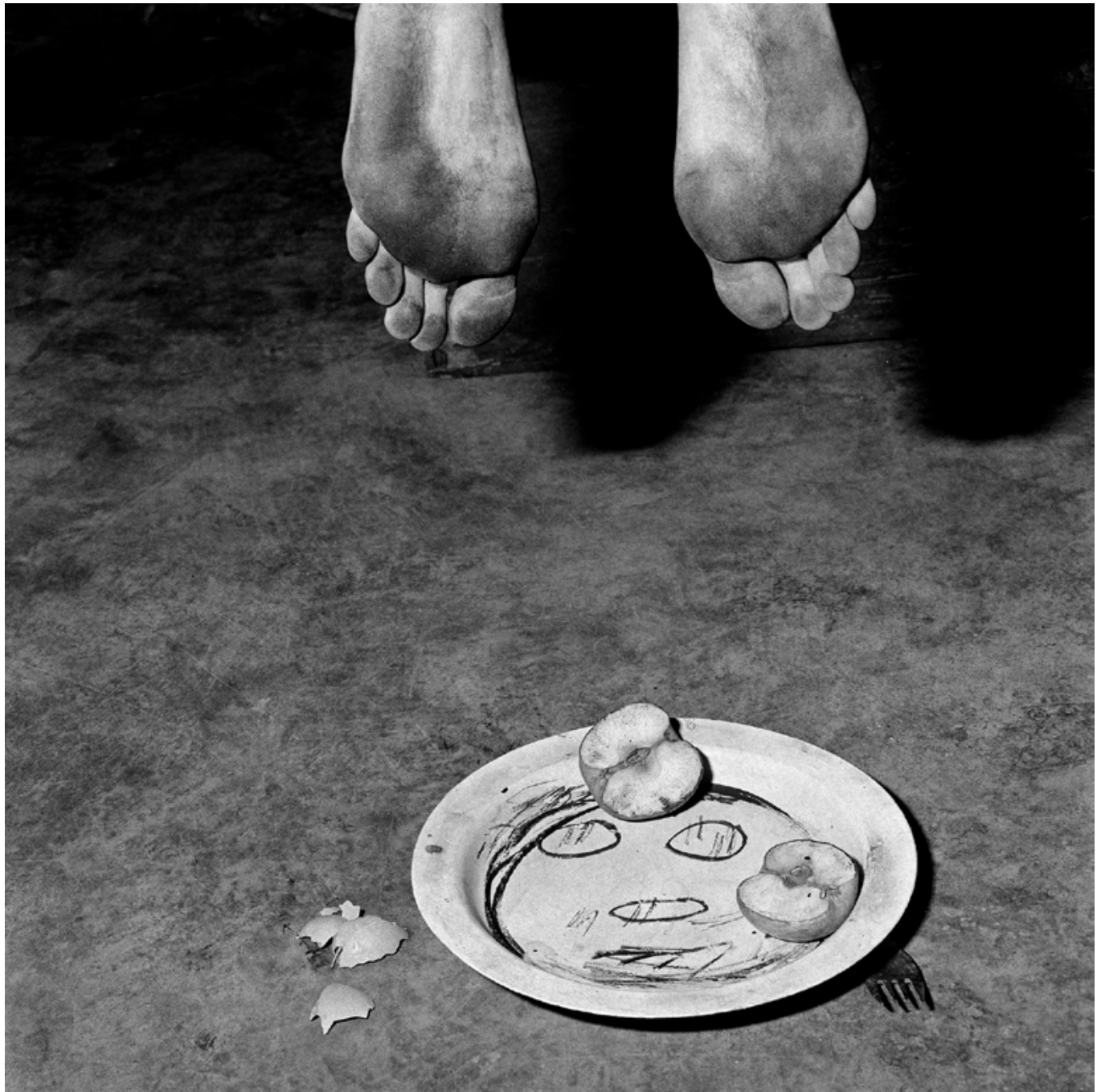
Transformation, 2004.

Transformacja, 2004 r.

Funeral Rites, 2004.

Rytuał pogrzebowy, 2004 r.

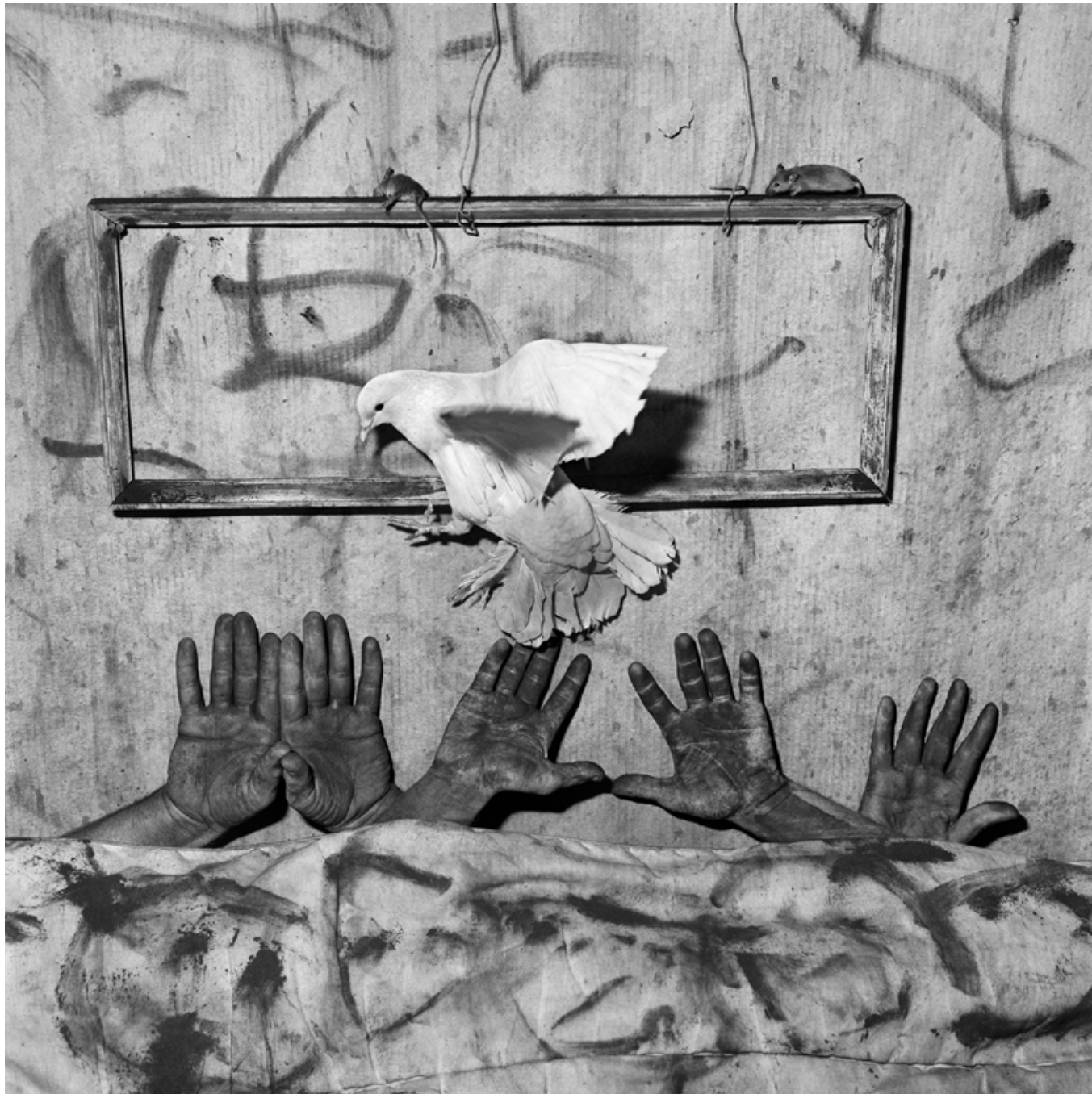
Fragments, 2005.

Fragmenty, 2005 r.

Mimicry, 2005.

Mimikra, 2005 r.

Five hands, 2006.

Pięć rąk, 2006 r.

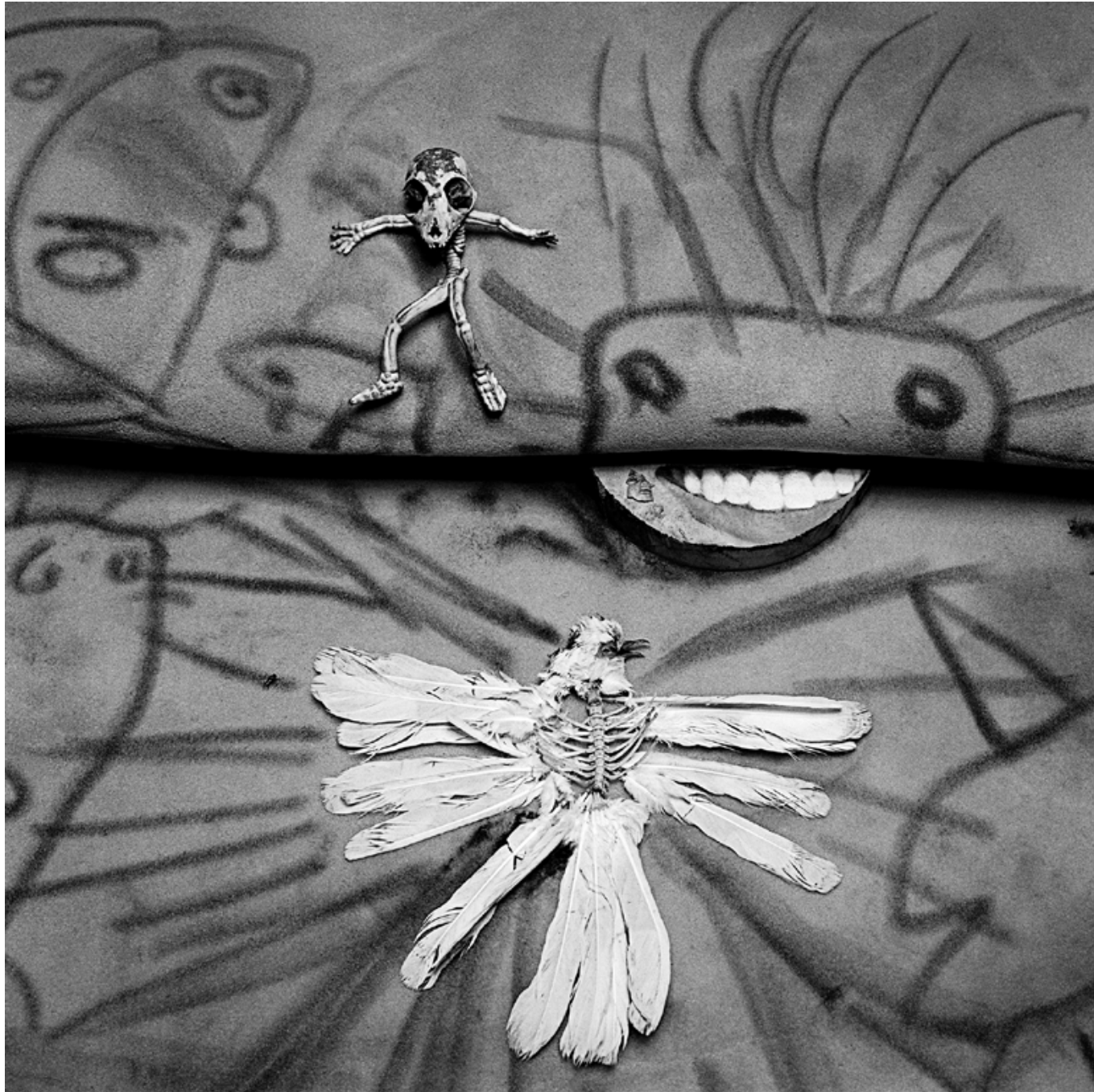

Boarding House, 2008.

Pensjonat, 2008 r.

"My purpose in taking photographs over the past forty years has ultimately been about defining myself. It has been fundamentally a psychological and existential journey."

„Od ponad czterdziestu lat moim celem w fotografii jest próba zdefiniowania samego siebie. To po prostu psychologiczna i egzystencjalna podróż”.

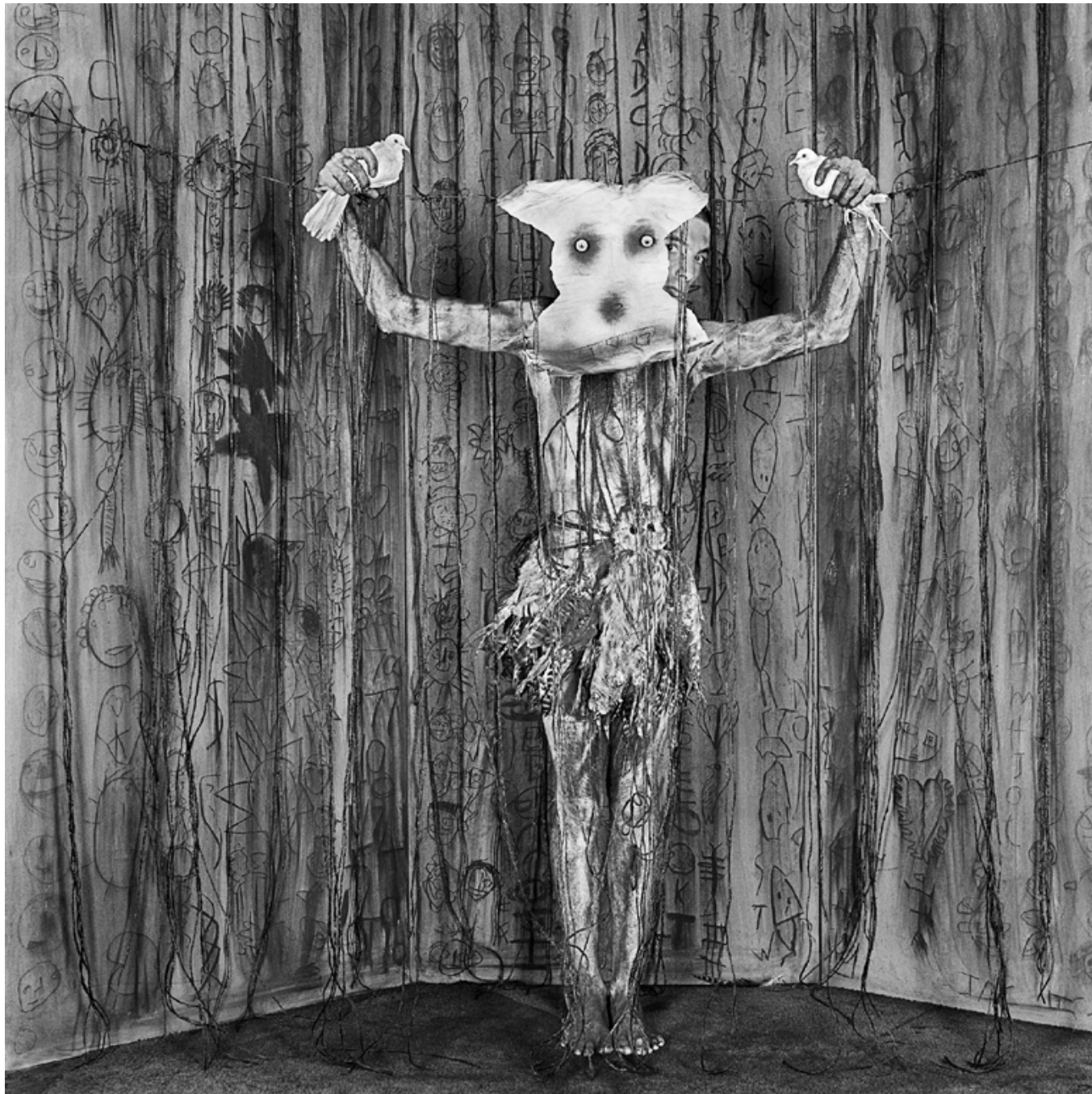
Smirk, 2009.

Uśmiezek, 2009 r.

Untitled, 2009.

Bez tytułu, 2009 r.

Alter Ego, 2010.

Drugie ja, 2010 r.

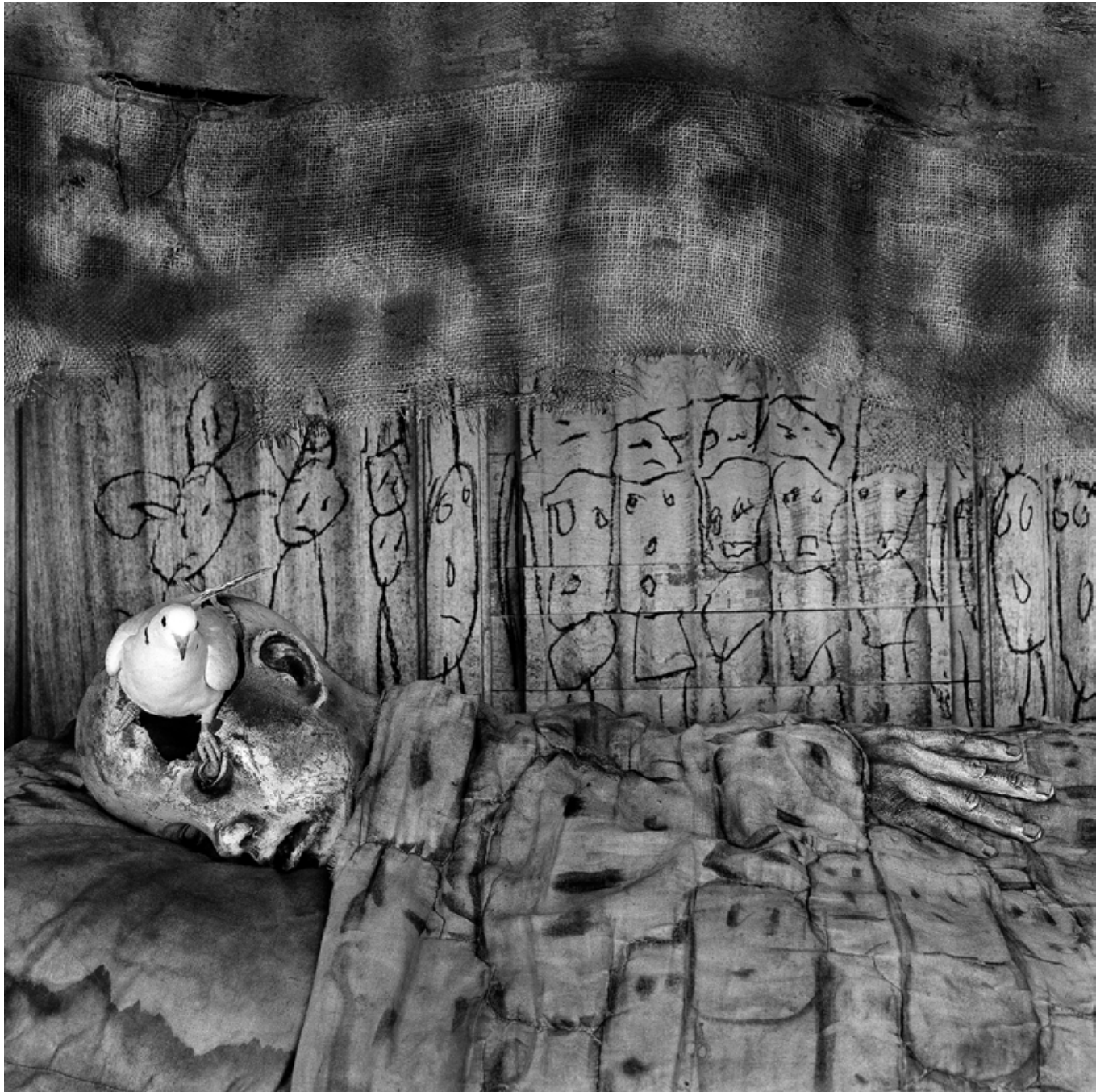
Gaping, 2010.

Rozdziawieni, 2010 r.

Onlookers, 2010.

Widzowie, 2010 r.

Deathbed, 2010.

Łoże śmierci, 2010 r.

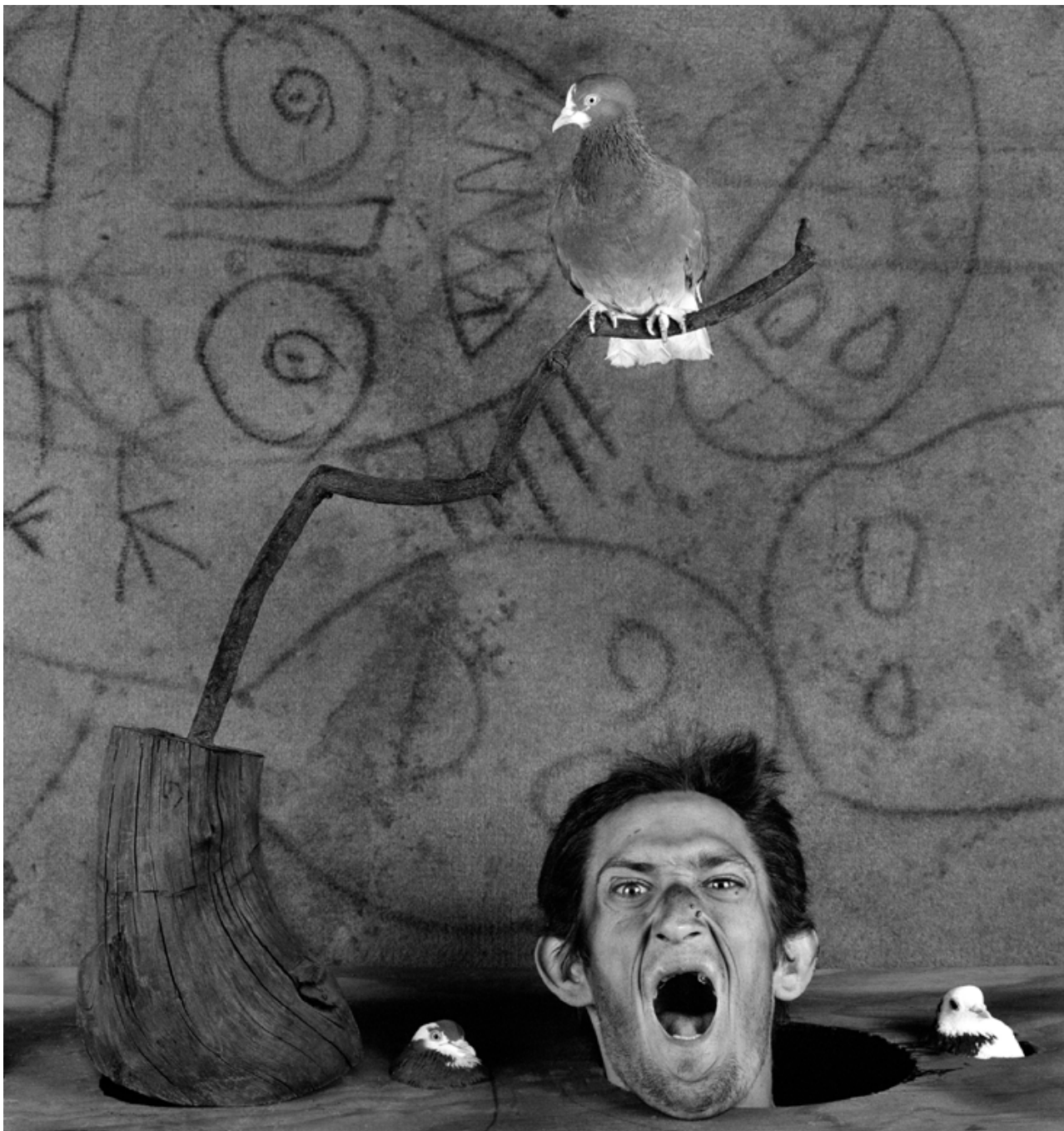
"If an artist is one who spends his life trying to define his being, I guess I would have to call myself an artist."

„Jeżeli artystą jest ktoś, kto poświęca swoje życie na zdefiniowaniu swojego jestestwa, to w takim razie chyba powinienem nazwać siebie artystą”.

Ritual, 2011.

Rytuał, 2011 r.

Untitled, 2012.

Bez tytułu, 2012.

m i c k i e w i c z

ballen/andrzejska/huang/wantuch

mickiewicz/żak/pruszkowski/macneil

konrad adam mickiewicz

Photo / Foto: Konrad Adam Mickiewicz

Konrad Adam Mickiewicz (b. 1973) | based in Białystok (Poland) | designer, graphic, photographer | member of the Association of Polish Artists Photographers | beneficiary of Białystok's President's grant (2010) | published an album *A/O1* presenting photographic output of the analog photography enthusiasts | presented his works at numerous group and individual exhibitions, including *Slowacki'09*, *The Dramatic* (both in 2009), *!Theatre* (2011) or *4 Kings* (2012).

Konrad Adam Mickiewicz (ur. 1973) | mieszka w Białymstoku (Polska) | projektant, grafik, fotograf | członek Związku Polskich Artystów Fotografików | beneficjent stypendium Prezydenta Białegostoku (2010 r.) | wydał album „A/O1” prezentującego dorobek fotograficzny pasjonatów fotografii analogowej | swoje prace prezentował na licznych wystawach zbiorowych i indywidualnych, w tym: „Słowacki '09”, „Dramatyczni” (obie w 2009 r.), „!Teatr” (2011 r.) czy „4 Kings” (2012 r.).

foto-fobie

„Foto-Fobie” to fotograficzna eksploracja
lęków i wspomnień z dzieciństwa, próba
uchwycenia na zdjęciach potworów kryjących
się w sypialnianych szafach i w głębokiej
podświadomości. Fotografie dotyczą
przestrzeni pogranicza widzialnego
i niewidzialnego, realnego i fantasmagorycznego
świata. Niepewność, lęk, zakorzeniony gdzieś
głęboko strach, pozostaje w nas,
w zakamarkach umysłu dorosłych i wyobraźni
dziecka. Historie z życia lub wyobraźni moich
przyjaciół i ludzi, którzy odważyli się powierzyć
mi swoje lęki.

Prezentowane fotografie były finałem projektu
w ramach stypendium Prezydenta Miasta
Białegostoku dla twórców profesjonalnych
w 2010 r., którego wernisaż odbył się w styczniu
2011 r. w Centrum Zamenhofa w Białymstoku.

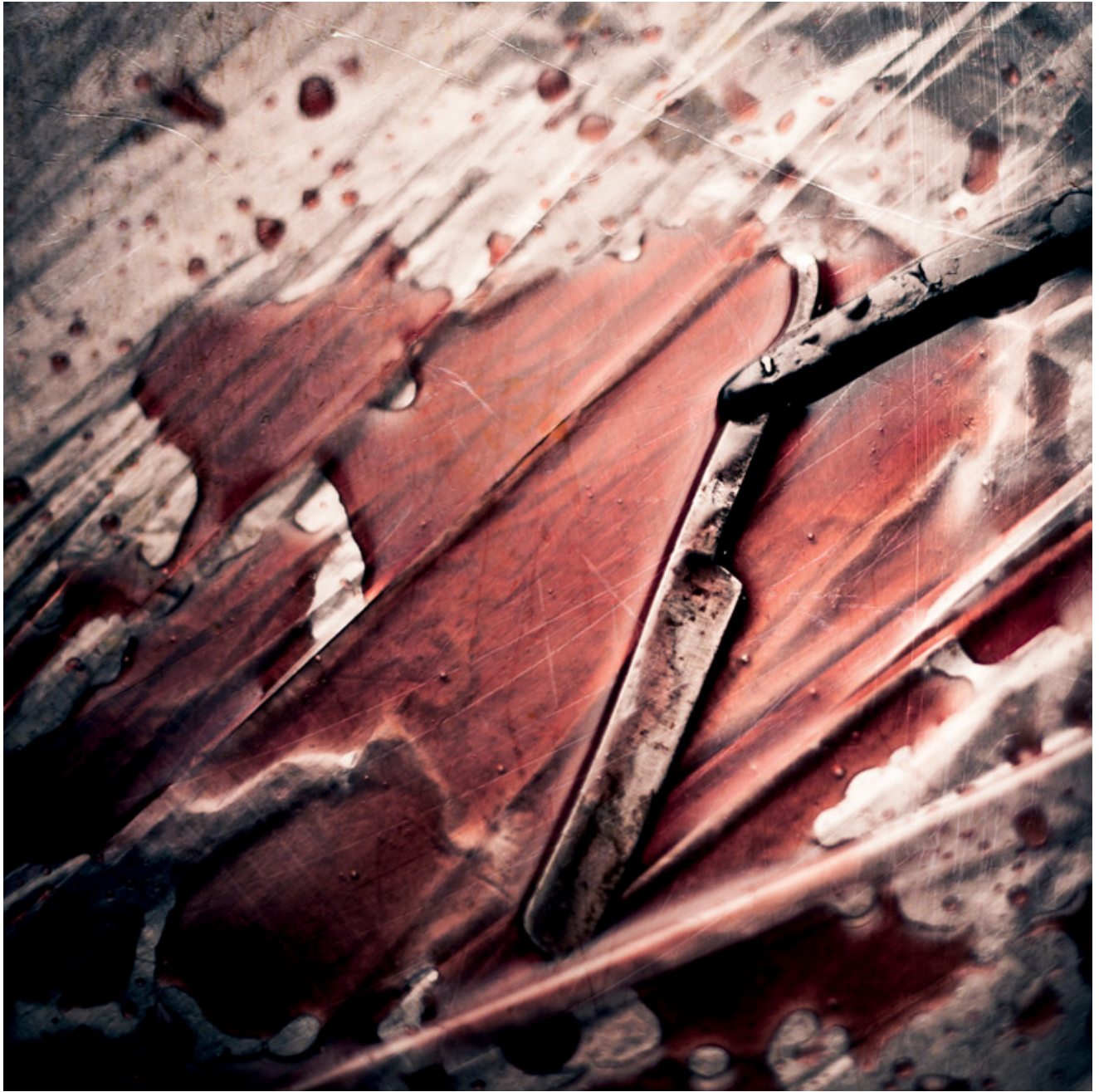

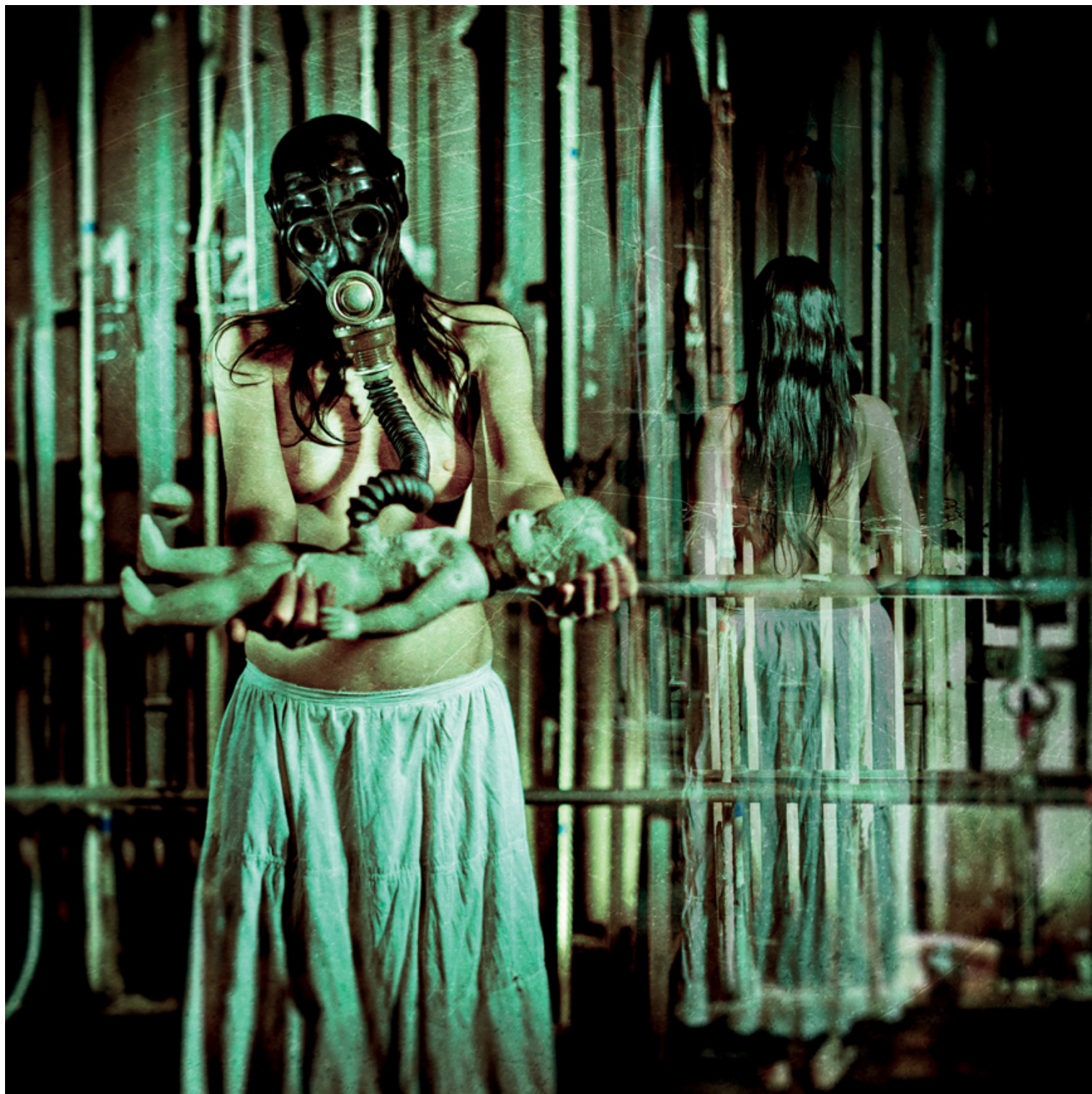

ballen/andrzejewska/huang/wantuch

h u a n g

mickiewicz/żak/pruszkowski/macneil

vincici huanng

Vincci Huang (b. 1986) | based in Kaohsiung City (Taiwan) | fine art photographer | received MA Photography degree from University for the Creative Arts (UK) | her works witness the world for the matter of social exchange | attempts to create works that connect to social consciousness and identity for the invisible.

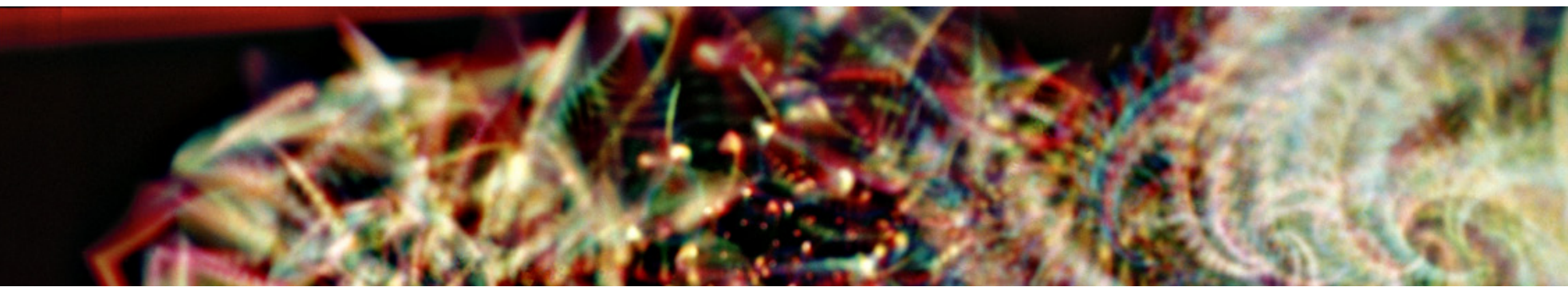
Vincci Huang (ur. 1986) | mieszka w Kaohsiung (Tajwan) | artystka fotograf | otrzymała dyplom magistra fotografii na Uniwersytecie Sztuk Kreatywnych (UK) | jej prace utrwalają społeczne przemiany na świecie | próbuje tworzyć prace, które łącząc społeczną świadomość z tożsamością ukażą to, co niewidoczne.

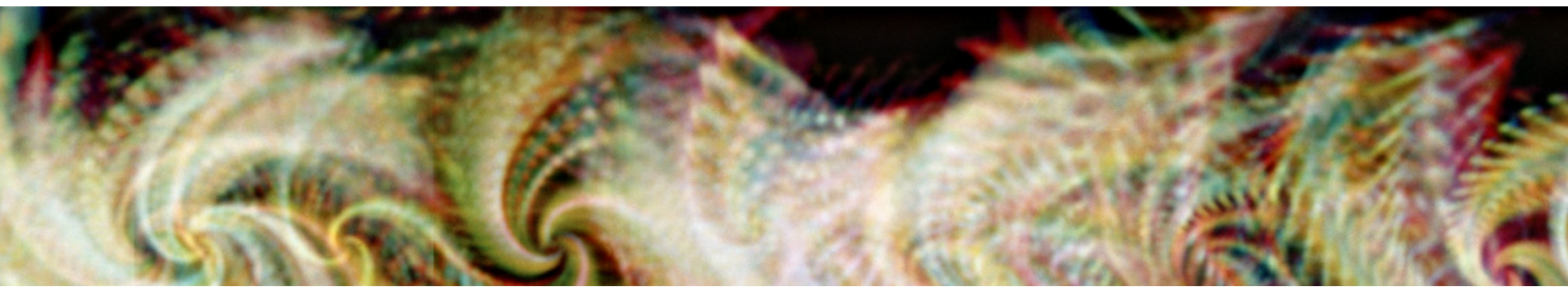
to jest miłosna pieśń

„To jest miłosna pieśń” jest zdjęciem piosenki „December Night” („Grudniowa noc”) tajwańskiej piosenkarki Ze Hwang. Chciałabym zadedykować tę piosenkę/fotografię komuś, kto jest dla mnie ważny. Naprzeciwko laptopa ustawiłam aparat przystosowany do fotografii otworkowej. Podczas odtwarzania piosenki przez iTunes Visualizers, przewijałam film mając przesłone otwartą przez cały czas trwania piosenki.

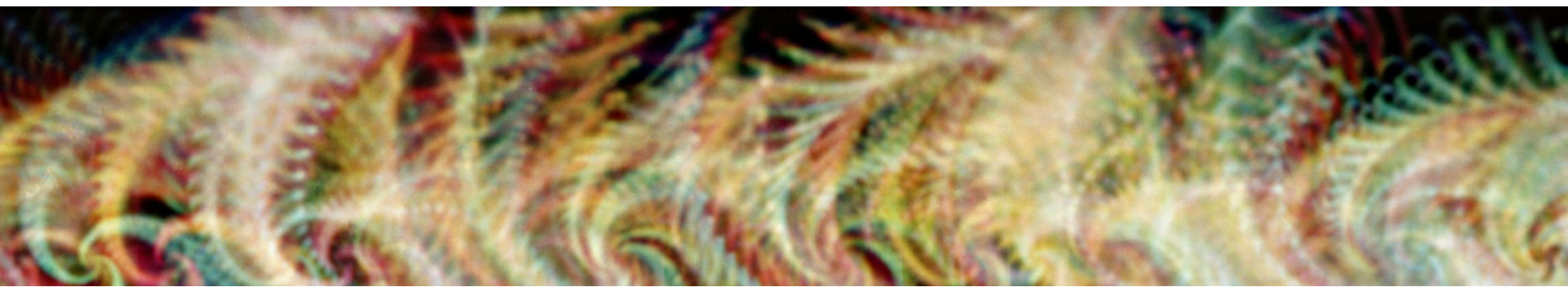
Sfotografować to, co Niefotografowalne,
„To jest miłosna pieśń” może być „widoczna”
w sensie dosłownym.

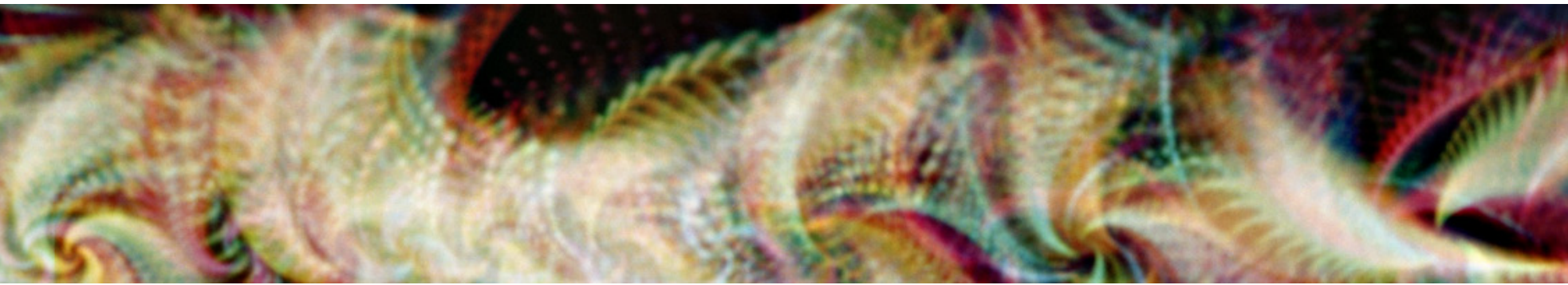
„To jest miłosna pieśń” ma około 9 metrów
długości i 30 cm szerokości.

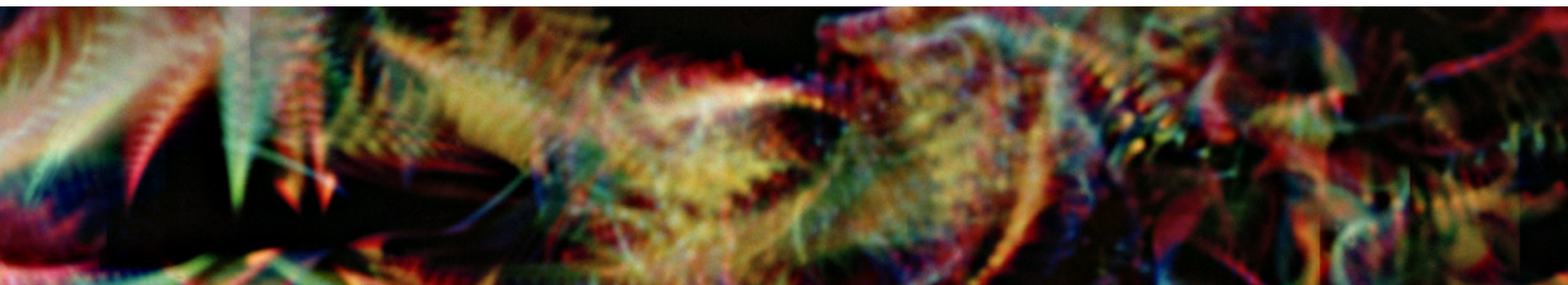

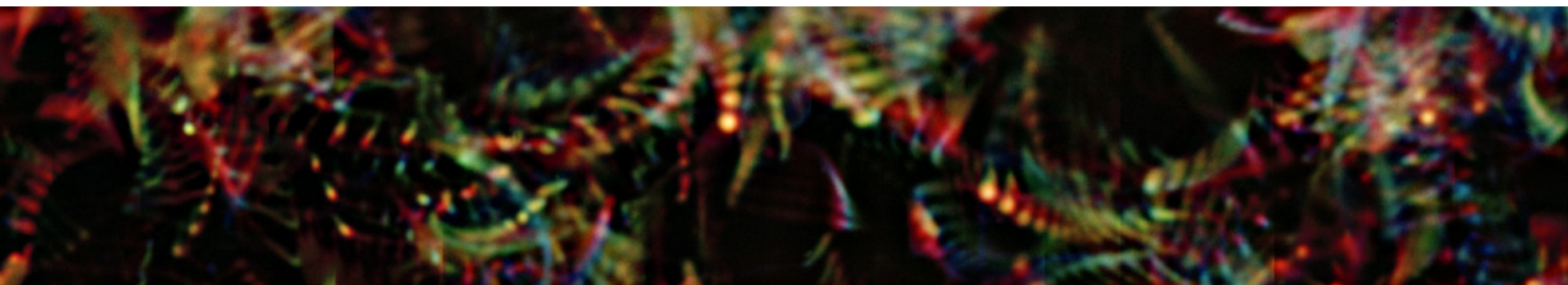

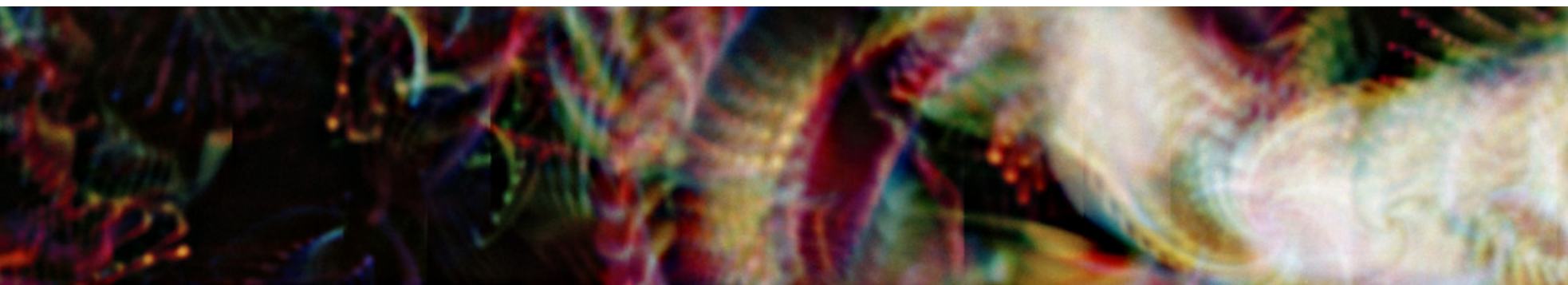

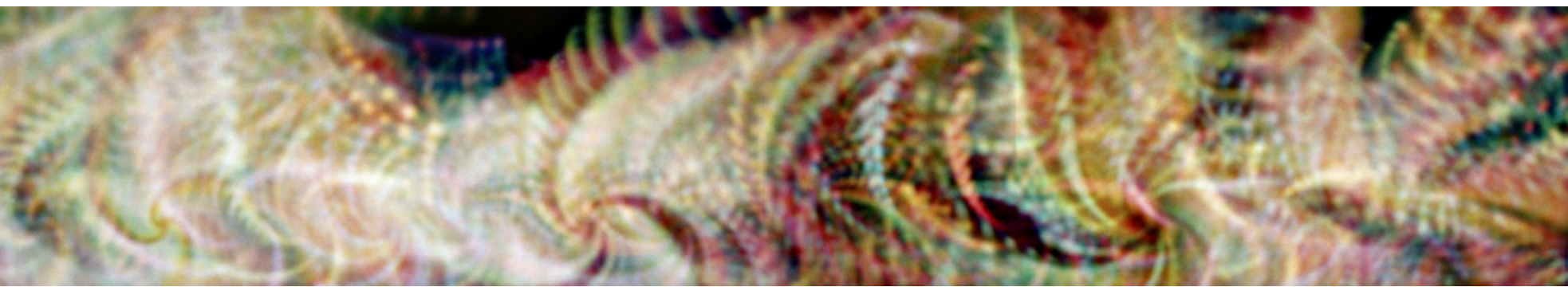

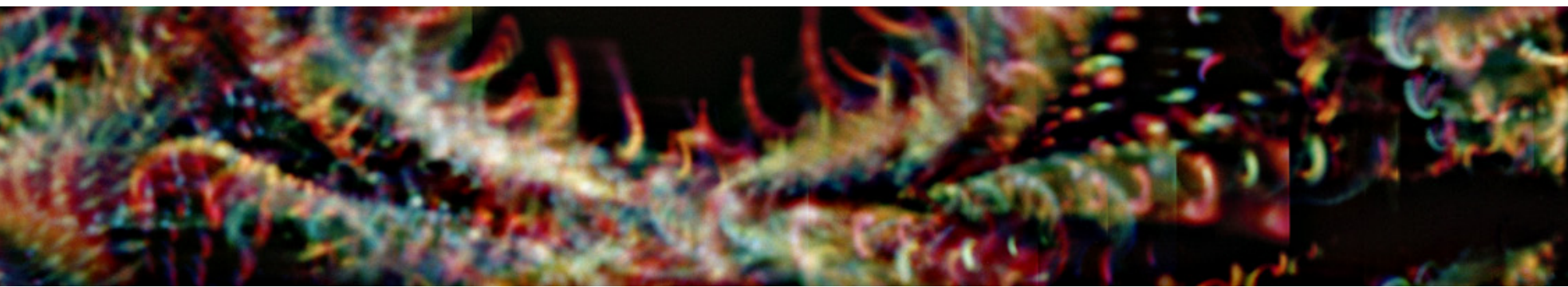

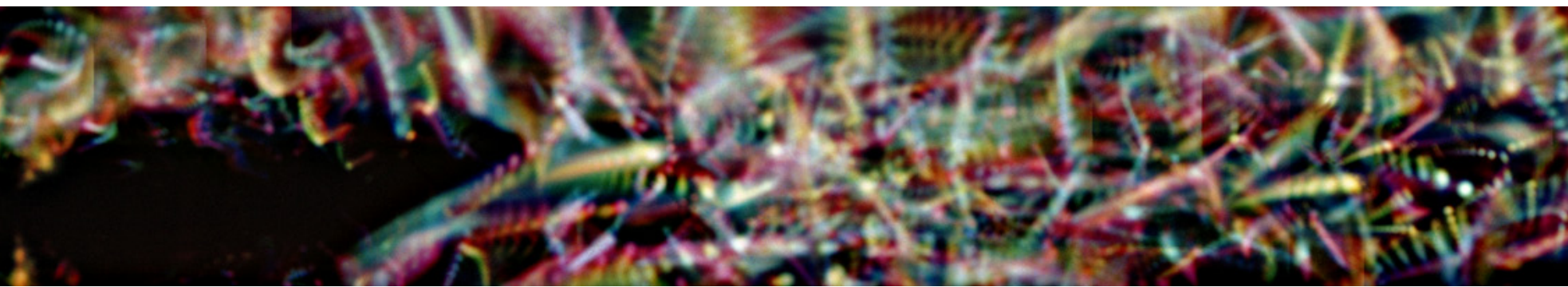

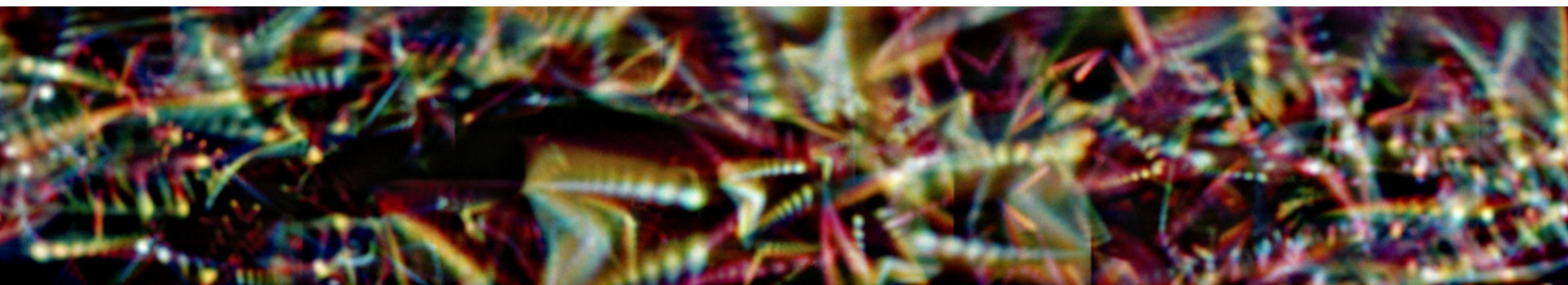

*this is a love song for you and me
on this cold cold winter night, wish you are with me
so I pray and pray that soon you'll be mine
and I'll be yours for a long long time*

(from the lyric of December Night)

*to jest miłosna pieśń dla ciebie i dla mnie
w tę zimną, zimną noc, marzę byś był ze mną
więc modlę się i modlę, byś wkrótce był mój
a ja będę twoja na długi, długi czas*

(z tekstu piosenki „December Night”)

in cooperation with

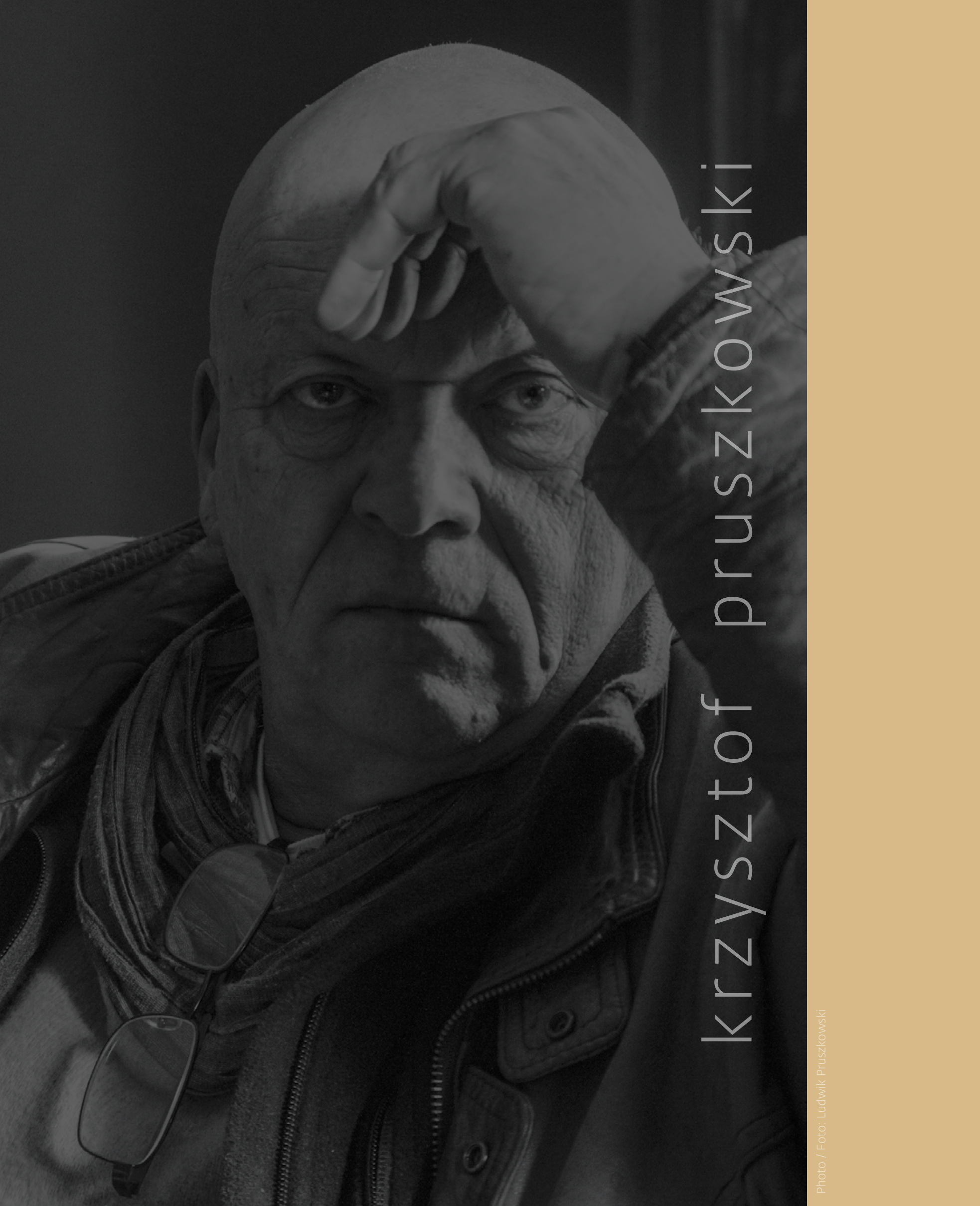
Refleksy Gallery is a professional photographic gallery in Warsaw – displays, promotes and sells contemporary fine art photography, cooperating with the leading Polish photographers: Bogdan Konopka, Grzegorz Przyborek, Krzysztof Pruszkowski, Marian Schmidt, Barbara Sokołowska, Paweł Żak, Andrzej Kramarz, Mateusz Torbus, Anita Andrzejewska, Anna Mirgos, Agnieszka Rayss, and Remigiusz Biernacki. Gallery organises exhibitions and photography workshops, runs a number of projects related to photography.

Galeria Refleksy jest profesjonalną galerią fotografii w Warszawie – wystawia, promuje i sprzedaje współczesną fotografię artystyczną, współpracując w czołowymi polskimi fotografami: Bogdanem Konopką, Grzegorzem Przyborkiem, Krzysztofem Pruszkowskim, Marianem Schmidtem, Barbarą Sokołowską, Pawłem Żakiem, Andrzejem Kramarzem, Mateuszem Torbusem, Anitą Andrzejewską, Anną Mirgos, Agnieszką Rayss oraz Remigiuszem Biernackim. Galeria organizuje wystawy i warsztaty fotograficzne oraz prowadzi kilka projektów związanych z fotografią.

p r u s z k o w s k i

ballen/andrzejska/huang/wantuch

mickiewicz/żak/pruszkowski/macneil

krzysztof pruszkowski

Photo / Foto: Ludwik Pruszkowski

Krzysztof Pruszkowski (b. 1943) | based in Paris (France) and Kazimierz nad Wisla (Poland) | graduate from the Warsaw University of Technology's Faculty of Architecture | went to Paris in 1967 to continue his studies at the École des Beaux Arts (School of Fine Arts) and the Institut de l'Urbanisme (Institute of Town-planning) | has been doing photography since the 1970's | his most known works include *A Barrier* series (1977) showing manipulations of people in big cities, *Alexandre* series (1978) being a story about a Parisian tramp's life and asking about the sense of human existence | presented his works at exhibitions in Poland and abroad | his works are in collections of the Musée National d'Art Moderne (National Museum of Modern Art) housed in the Centre Georges Pompidou (Paris, France), National Museum in Wrocław and Warsaw (Poland), Museum of Art in Łódź (Poland), Museum of Fine Arts in Houston (USA), Musée de l'Elisée in Lausanne (Switzerland), Musée de la Photographie (Museum of Photography) in Charleroi (Belgium) and at Staatgalerie Stuttgart (Germany).

Krzysztof Pruszkowski (ur. 1943) | mieszka w Paryżu (Francja) i Kazimierzu nad Wisłą (Polska) | absolwent Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej | w 1967 r. wyjechał do Paryża by kontynuować studia w École des Beaux Arts (Szkoła Sztuk Pięknych) i w Institut de l'Urbanisme (Instytut Urbanistyki) | fotografią zajmuje się od lat 70-tych | jego najbardziej znane prace to cykl „Barierka” (1977) ujawniający manipulacje, którym poddawani są mieszkańcy wielkich miast, cykl „Alexander” (1978) będący opowieścią o losach paryskiego kłozarda i stawiający pytanie o sens istnienia człowieka | swoje prace prezentował na wystawach w Polsce i za granicą | jego prace znajdują się w zbiorach Musée National d'Art Moderne (Narodowe Muzeum Sztuki Współczesnej) w kompleksie Centre Georges Pompidou (Paryż, Francja), Muzeum Narodowego we Wrocławiu i Warszawie, Muzeum Sztuki w Łodzi, Museum of Fine Arts (Muzeum Sztuk Pięknych) w Houston (USA), Musée de l'Elisée w Lozannie (Szwajcaria), Musée de la Photographie (Muzeum Fotografii) w Charleroi (Belgia) oraz w Staatgalerie Stuttgart (Niemcy).

fotosynteza

Od połowy lat 70-tych XX w. Krzysztof Pruszkowski tworzy fotografie przy pomocy własnej metody zwanej „fotosyntezą”. Metoda fotosyntezy polega na wielokrotnym nakładaniu na siebie zdjęć o zbliżonej tematyce wykonanych w niewielkich, bądź w znacznych odstępach czasu. Uzyskane w ten sposób obrazy zostają pozbawione wyrazistego konturu, zostają odrealnione i zyskują pewną magiczną tajemniczość.

Według Pruszkowskiego w przeciwieństwie do nudnej fotografii w „monopozie”, fotosynteza, czyli fotografia w „multipozie” jest systemem, w którym na jednym obrazie fotograficznym możemy pokazać równocześnie wiele rzeczy, które bądź są podobne w swej formie, lub też mają ze sobą jakiś inny związek myślowy. Fotosynteza daje formę plastyczną sztuce konceptualnej. Pruszkowski mówi, że fotografuje rzeczy, których nigdy nie było, których nie ma i których sobie nie wyobraził, których nikt inny sobie nie wyobraził, a mimo wszystko materializują się one w obrazie, który sam w sobie nabiera istnienia. Przez spojrzenie warstwowe chce przełamać rutynowy, powierzchowny ogłąd rzeczy i zmusić widza do spojrzenia poza fizyczną powierzchnię analizowanego przedmiotu. Dzięki obrazom fotosyntetycznym Pruszkowskiego, przenikającym do podświadomości, widz staje się trochę bardziej swobodnym, indywidualnym i pojedynczym w ocenie zjawisk otaczającego go świata. Obrazy, które ogląda widz są bardzo otwarte, tak że w każdej chwili może on „wejść w nie”, zatracić się w ich głębi, ale także zależnie od swego stanu emocjonalnego i woli może on w każdej chwili oderwać się od oglądania obrazu i powrócić do otaczającej go rzeczywistości.

Fotografie Pruszkowskiego operują metaforami, nawiązaniami do dzieł innych artystów. Autor bawi się z widzem wybierając jako obiekty fotosyntezy powszechnie znane dzieła sztuki lub też nakładając na siebie portrety sławnych osób. Jako autor jest wrażliwy na wydarzenia społeczne i polityczne. Pierwsze ze znanych zdjęć Krzysztofa Pruszkowskiego wykonane metodą fotosyntezy przedstawia portret kobiety złożony z twarzy 8 modelek ze sławnej paryskiej agencji Christa-Modeling. Powstało w 1975 roku.

W 1986 roku powstała jedna z najbardziej znanych prac Krzysztofa Pruszkowskiego – wypowiedź artystyczna w kampanii organizacji SOS-Rasisme przeciwko dyskryminacji rasowej. Pruszkowski nałożył, na jednym zdjęciu (!!!), przy pomocy fotosyntezy, twarze 60 pasażerów 1. klasy paryskiego metra, a na drugim – 60 pasażerów 2. klasy paryskiego metra. Te dwa wielokrotne portrety trafiły na pierwszą stronę paryskiego dziennika „Libération”, zarówno jako symbol walki z dyskryminacją rasową, jak i krytyka jaskrawych nierówności społecznych w przestrzeni publicznej.

8 models from Christa-Modeling agency.
Photosynthesis, Paris 1975.

8 modelek z agencji Christa-Modeling.
Fotosynteza. Paryż 1975 r.

Photosynthesis of 60 second class passengers of the Paris tube.
Line Clignancourt – Orleans, June 8, 1985, between 9:00 AM and 11:00 AM.

Fotosynteza 60 pasażerów II klasy metra w Paryżu.
Linia Clignancourt – Orleans, 8 czerwca 1985 r., w godzinach 9:00 -11:00.

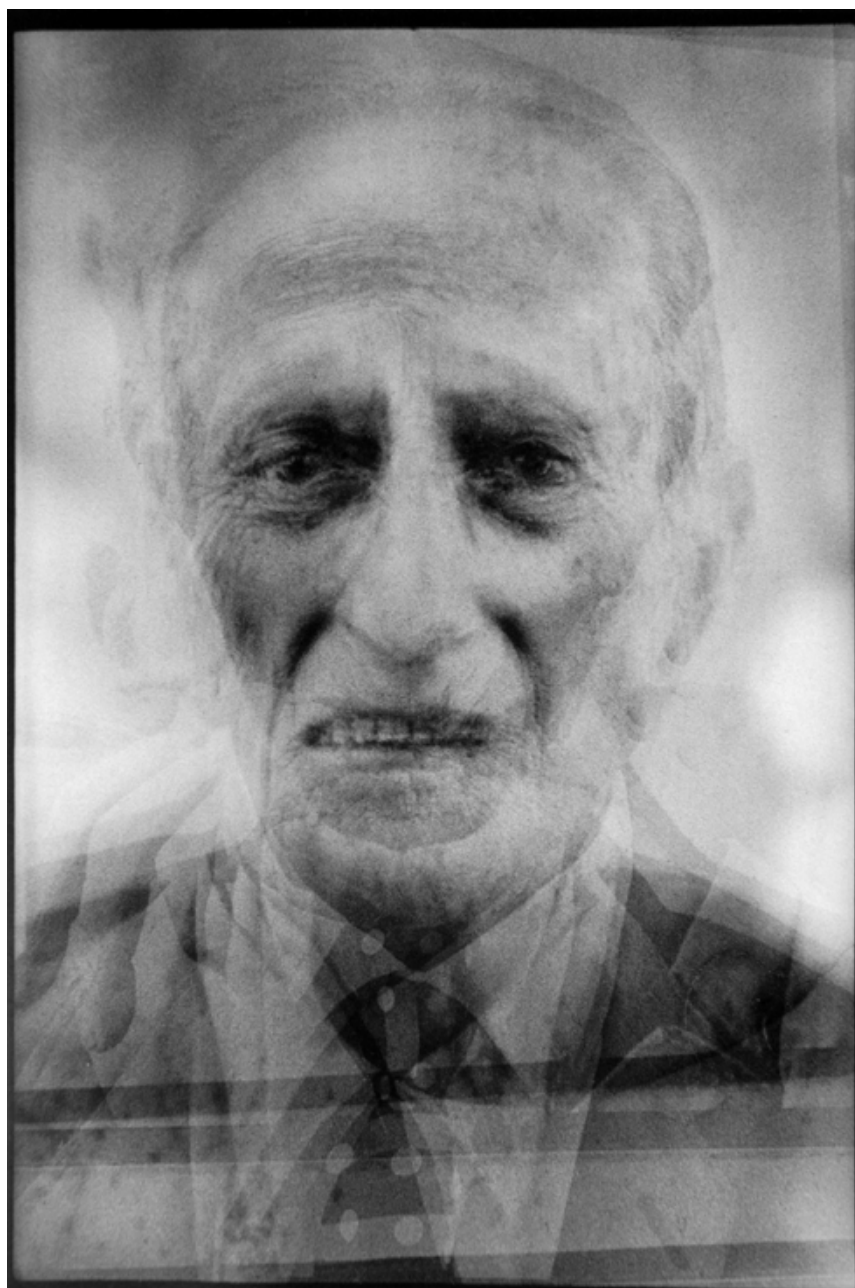
Photosynthesis of 60 first class passengers of the Paris tube.
Line Vincennes – Neuilly, June 9, 1985 between 9:00 AM and 11:00 AM.

Fotosynteza 60 pasażerów I klasy metra w Paryżu.
Linia Vincennes – Neuilly, 9 czerwca 1985 r., w godzinach 9:00 -11:00.

12 Cats of Broadway.
Photosynthesis. New York 1985.

12 kotów z Broadway'u.
Fotosynteza. Nowy Jork 1985 r.

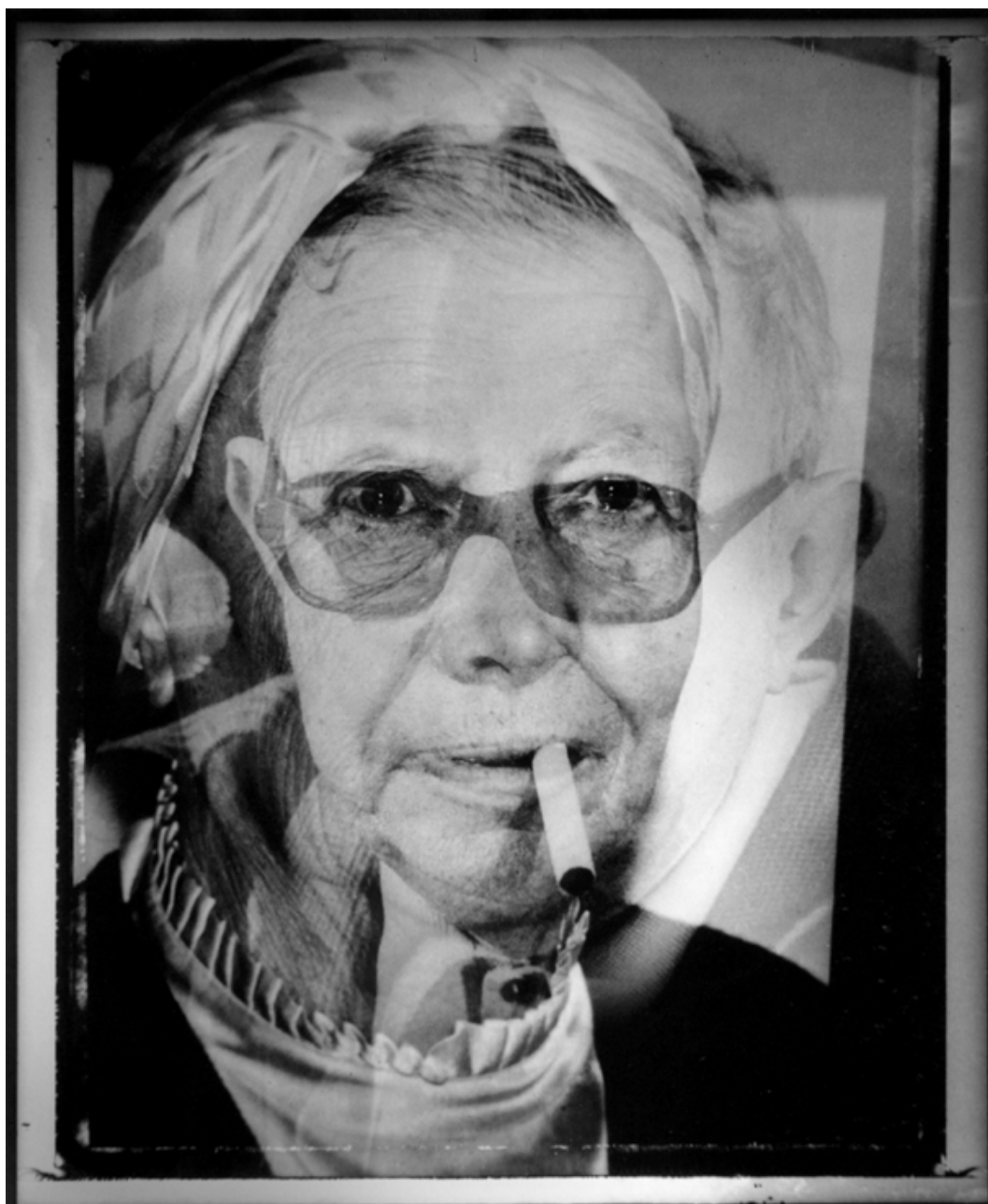
In memoriam of the last five years of his life of 'model model'
– Jacob Israel Avedon (1969-1973). Photosynthesis. Paris 1986.

In memoriam pięciu ostatnich lat życia „modelowego modela”
– Jacoba Israela Avedona (1969-1973). Fotosynteza. Paryż 1986 r.

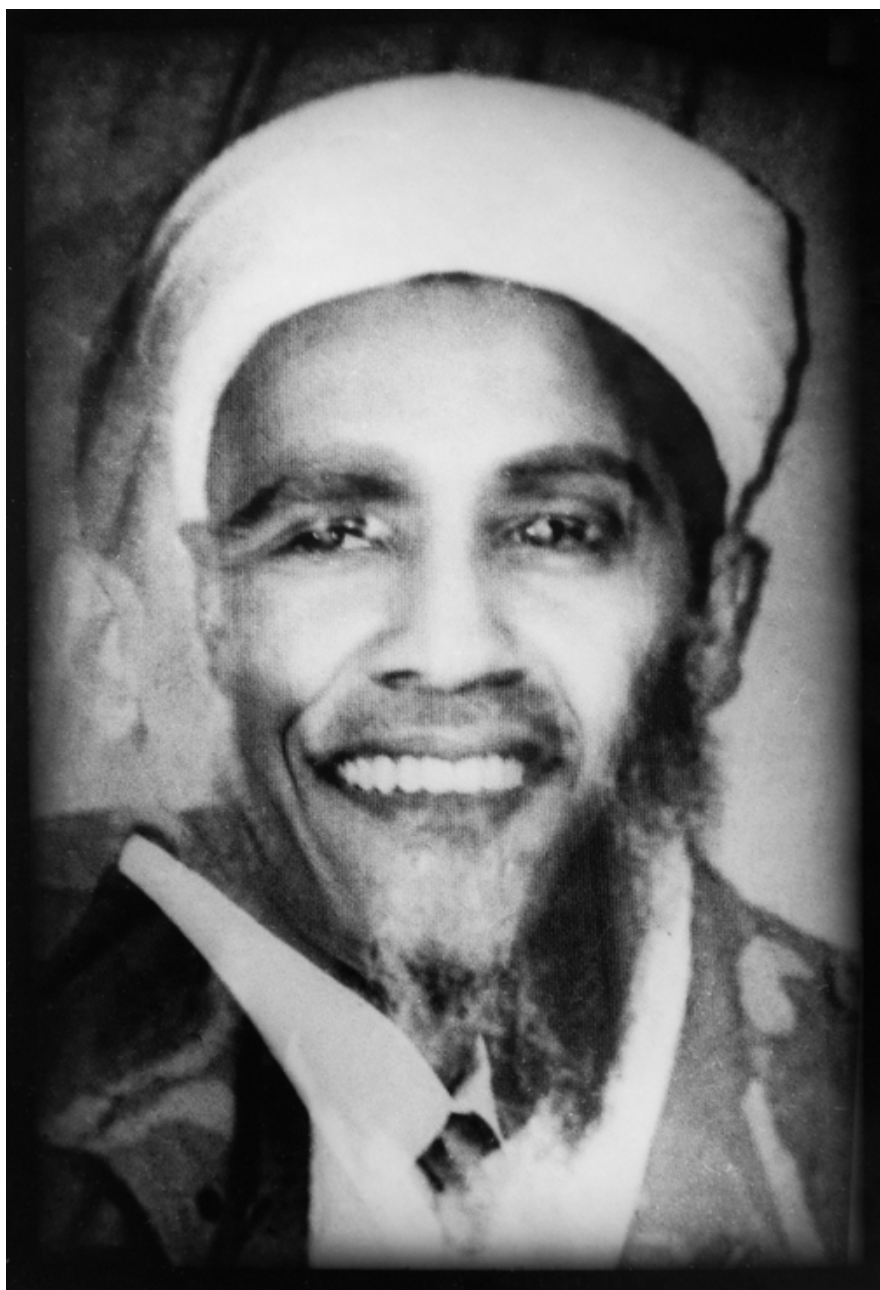
Gallery of 22 kings of France in Reims Cathedral.
Photosynthesis, 1984.

Galeria 22 królów Francji z Katedry w Reims.
Fotosynteza, 1984 r.

Jean-Paul Sartre & Simone de Beauvoir.
Photosynthesis, Paris 1984.

Jean-Paul Sartre i Simone de Beauvoir.
Fotosynteza, Paryż 1984 r.

The meeting that never happened (Obama & Osama).
Photosynthesis, Warsaw 2011.

Spotkanie, którego nigdy nie było (Obama i Osama).
Fotosynteza, Warszawa 2011 r.

President and Mrs. Reagan.
Photosynthesis, Paris 1984.

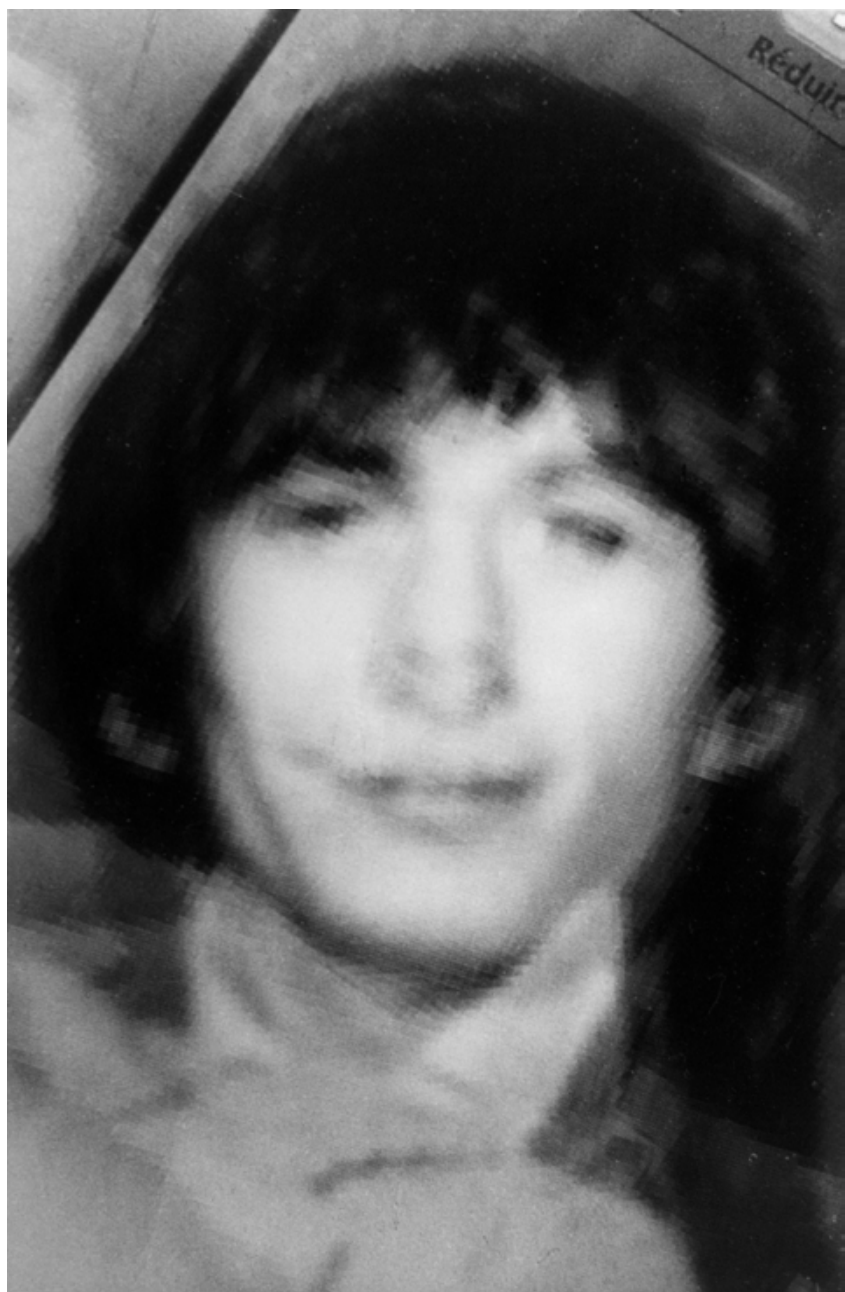
Prezydent i Pani Reagan.
Fotosynteza, Paryż 1984 r.

The Andrews Sisters.
Photosynthesis, 2010.

The Andrews Sisters.
Fotosynteza, 2010 r.

The Rolling Stones.
Photosynthesis, 2010.

The Rolling Stones.
Fotosynteza, 2010 r.

a n d r z e j e w s k a

ballen/andrzejewska/huang/wantuch

mickiewicz/żak/pruszkowski/macneil

anita andrzejewska

Anita Andrzejewska (b. 1970) | based in Cracow (Poland) | studied at Faculty of Graphic Arts of the Academy of Fine Art in Cracow | winner of creative grant of the City of Cracow (1995) and of Ministry of Culture (2002) | engaged on photography, books design and illustration for children | attended plenty of international projects and workshops in Germany, France, Iran and India | received a lot of prizes, including the 1st prize in the IBBY Polish section's contest The Book of the Year 2005 in Warsaw (2005), honorary mention in photographic project's competition at Santa Fe Centre of Visual Art (USA, 2003), audience award in children's illustration competition Figures Futur (Paris, France, 2002), the 1st prize in the children's illustration competition Pro-Bolonia (Warsaw, Poland, 2001), statutory prize of the Third Triennial of Polish Graphics in Katowice (1997) | author of over 20 individual exhibitions in Poland, Germany, the Czech Republic, Greece and Slovakia.

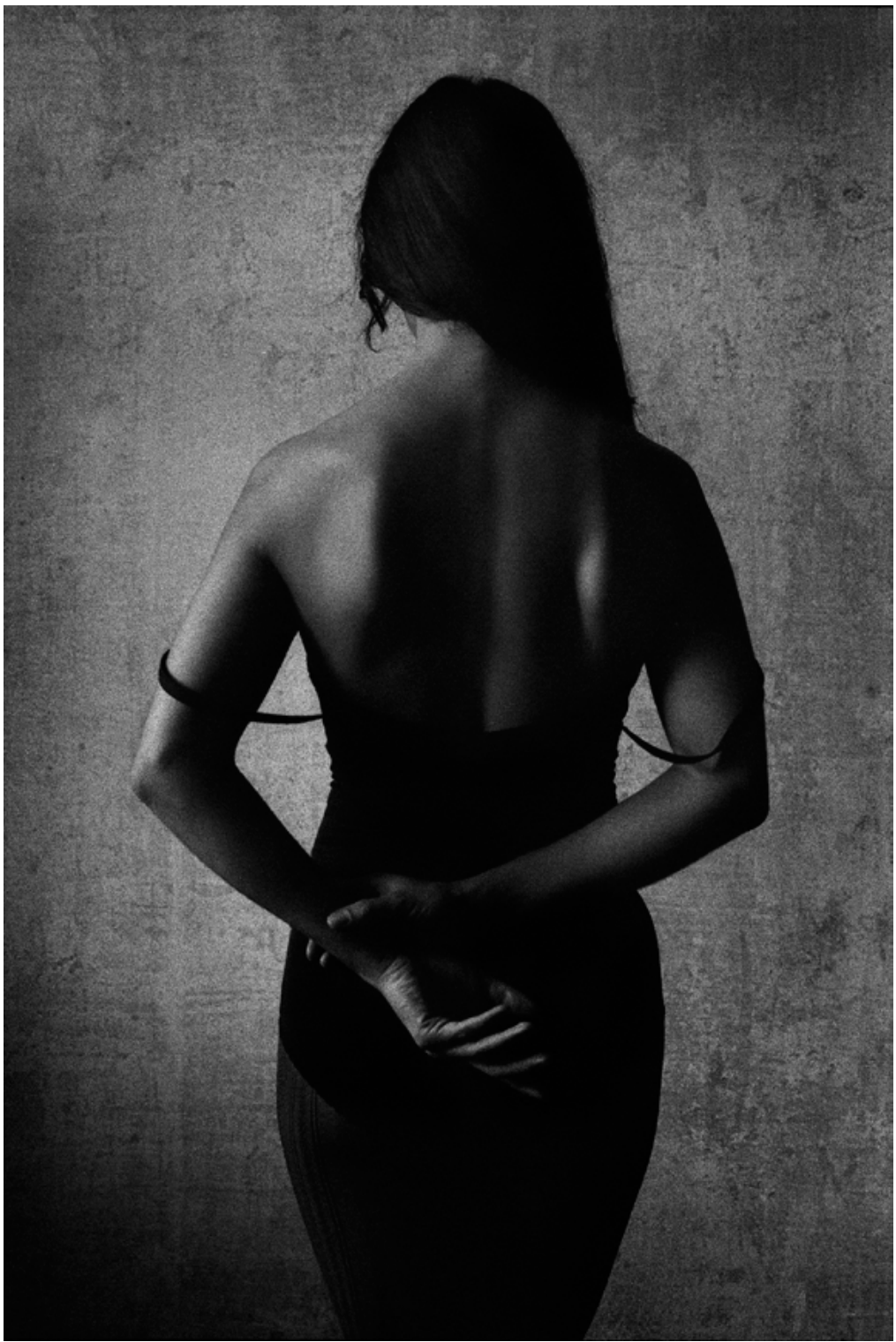
Anita Andrzejewska (ur. 1970) | mieszka w Krakowie (Polska) | studiowała na Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie | laureatka stypendium twórczego Miasta Krakowa (1995 r.) oraz Ministra Kultury (2002 r.) | zajmuje się fotografią oraz projektowaniem książek i ilustracją dla dzieci | uczestniczyła w wielu międzynarodowych projektach i warsztatach w Niemczech, Francji, Iranie oraz Indiach | otrzymała wiele nagród, m.in. I nagroda w konkursie Książka Roku 2005 polskiej sekcji IBBY w Warszawie (2005 r.), wyróżnienie honorowe w konkursie na projekt fotograficzny w Santa Fe Center for Visual Arts (USA, 2003 r.), nagroda publiczności w konkursie ilustracji dziecięcej Figures Futur (Paryż, Francja, 2002 r.), I nagroda w konkursie ilustracji dziecięcej Pro-Bolonia (Warszawa, 2001 r.), nagroda regulaminowa Trzeciego Triennale Grafiki Polskiej w Katowicach (1997 r.) | autorka ponad 20 wystaw indywidualnych w Polsce, Niemczech, Czechach, Grecji i na Słowacji.

ślady obecności

Prezentowane fotografie powstały na przestrzeni kilku lat w prywatnej przestrzeni mieszkań fotografi i jej przyjaciółek. Nie są realizacją żadnego projektu i nie miały w zamyśle stanowić całości. W tym sensie można powiedzieć, że powstały bezinteresownie, były niezaplanowane, podobnie jak chwile, które są na nich utrwalone. Każda z nich jest zamkniętym, niezależnym obrazem, ale jest też coś, co łączy je wszystkie. Pokazują sytuacje, w których nie dzieje się nic, co wymagałoby wyjaśnienia, są pozbawione narracji. Ich treścią jest celebrowanie powszedniości, wyrażenie intensywnie zmysłowego, a zarazem kontemplacyjnego, wizualnego doświadczania otaczającego świata, które docenia jego wszystkie jakości: gładkość, szorstkość, twardość, miękkość, światło, cień, pełnię, pustkę, samotność i radość. Łączy te prace również intymność doświadczenia chwili, bliska relacja między fotografką i fotografowaną osobą, wzajemna gotowość do dzielenia się swoją uwagą, z jednej strony do odsłonięcia i poddania się spojrzeniu, a z drugiej do łagodnego zauważenia drugiej osoby oraz poddania się wzruszeniu, które za tym idzie. To zaproszenie do cichego świata kontemplacji małych cudów codzienności.

Zdjęcia powstały w Krakowie w latach
2001-2007.

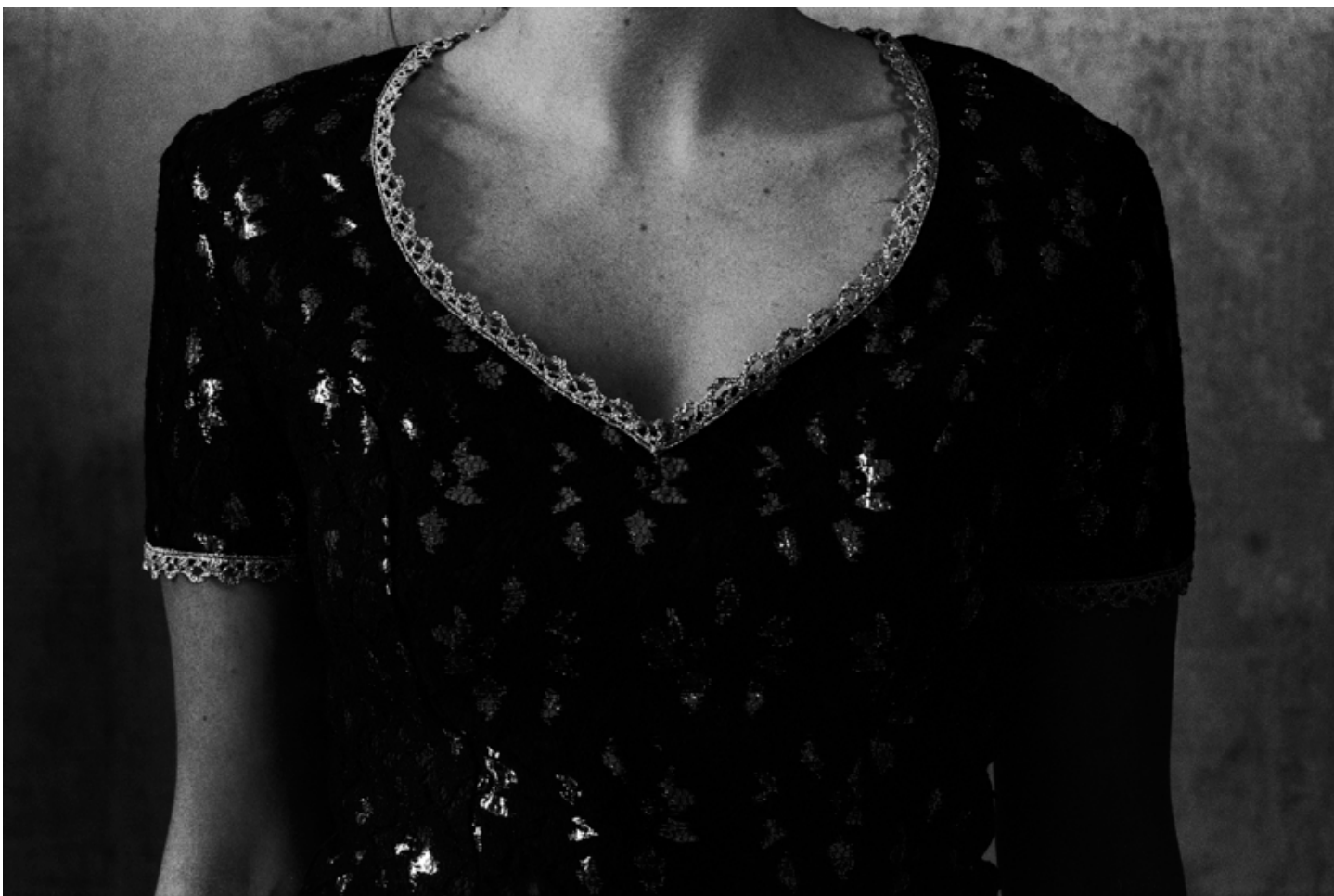

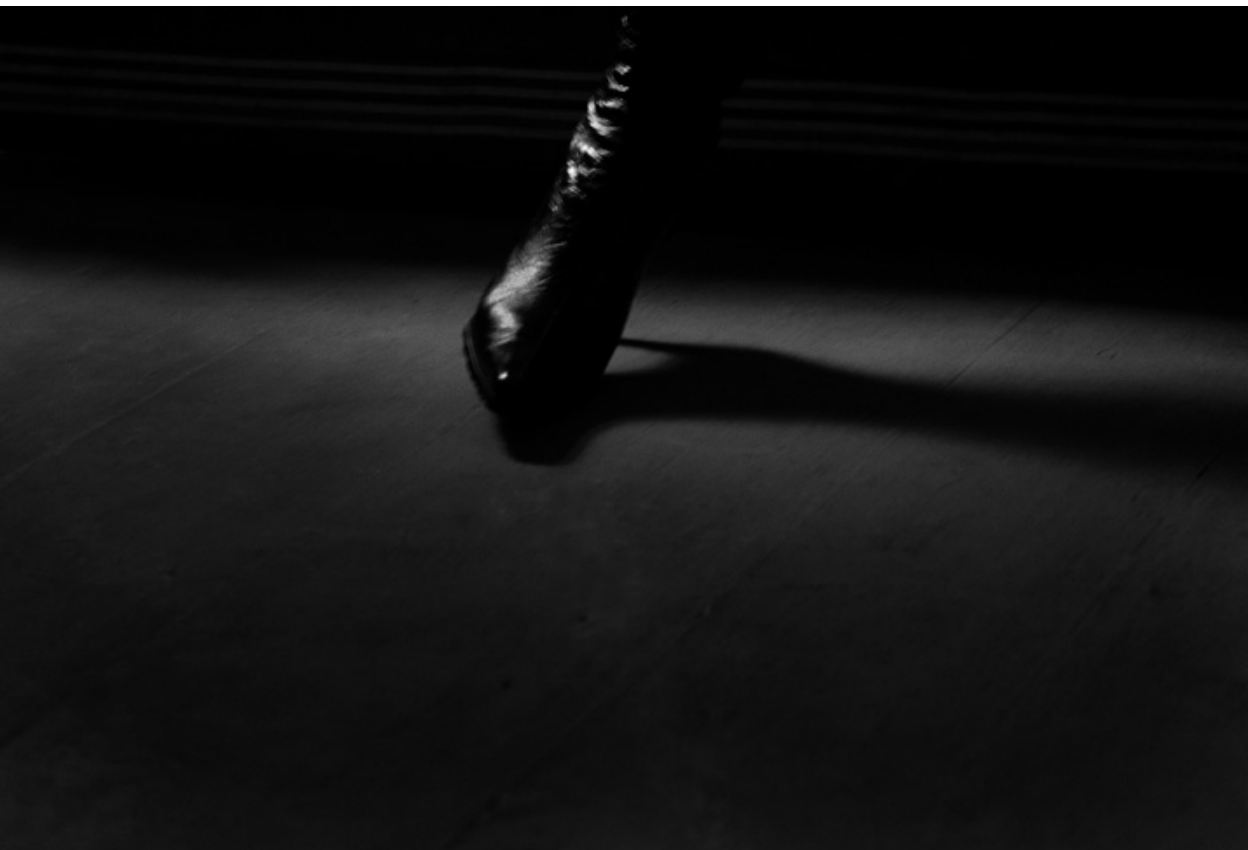

ballen/andrzejewska/huang/wantuch

ż a k

mickiewicz/żak/pruszkowski/macneil

paweł zak

Paweł Zak (b. 1965) | based in Warsaw (Poland) | studied social sciences at the Warsaw University | graduate from the Academy of Fine Art in Poznań (Multimedia Communication Faculty) | lectures on photography at the Warsaw University's Faculty of Journalism and ZPAF Photography College | member of the Association of Polish Artists Photographers | presented his works at dozens of group and individual exhibitions in Poland and abroad | most known from such works as *Stories* and *No Title* – photographs of still lifes and flowers | the newest works collected in the series of large format blow-ups *Sweet Monday and Other Still Lives* have symbolic character | his works are in collections of National Library of France in Paris, National Museum in Warsaw, Centre for Contemporary Art in Warsaw, Museum of Art in Łódź and in private collections in Poland, France, Norway, Denmark, Belgium, Germany, Brazil, United Kingdom and the USA.

Paweł Żak (ur. 1965) | mieszka w Warszawie (Polska) | studiował nauki społeczne na Uniwersytecie | absolwent Wydziału Komunikacji Multimedialnej Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu | wykłada fotografię na Wydziale Dziennikarstwa Uniwersytetu Warszawskiego i w Wyższym Studium Fotografii ZPAF | członek Związku Polskich Artystów Fotografików | swoje prace pokazywał na kilkudziesięciu wystawach zbiorowych i indywidualnych w Polsce i za granicą | najbardziej znany z takich prac jak „Opowieści” i „Bez tytułu” – fotografii martwych natur i kwiatów | najnowsze prace zebrane w cyklu wielkoformatowych powiększeń „Słodki poniedziałek i inne martwe natury” mają charakter symboliczny | jego prace znajdują się w kolekcjach Bibliothèque Nationale de France w Paryżu, Muzeum Narodowego w Warszawie, Centrum Sztuki Współczesnej w Warszawie, Muzeum Sztuki w Łodzi oraz w kolekcjach prywatnych w Polsce, Francji, Norwegii, Danii, Holandii, Belgii, Niemczech, Brazylii, Wielkiej Brytanii i USA.

bliski znajomy

„Bliski Znajomy” to w twórczości Pawła Żaka cykl zupełnie wyjątkowy. Autor prezentuje nam opowieść o dwoistości ludzkiej osobowości. Opowiada o spotkaniach z drugim ja.

Wykorzystując lustra, tworzy wielokrotne portrety, będąc zarazem bohaterem swoich fotografii i świadomym obserwatorem wewnętrznego rozdarcia swojego bohatera. Co ważne, Żak sfotografował go w taki sposób, abyśmy oglądając zdjęcia mogli przejrzeć się w nich jak w lustrze. Właśnie dzięki lustrom możemy zajrzeć głębiej, zobaczyć „bliskiego znajomego” – tego, który jest w każdym z nas, a o którego istnieniu wolelibyśmy zapomnieć.

„Bliski znajomy” robi wrażenie silnym przekazem emocjonalnym, a jednocześnie swoją uniwersalnością. Patrząc na te zdjęcia, nie widzimy Pawła Żaka – fotografa, ale po prostu człowieka, który pokazuje prawdziwego siebie, bez masek, bez udawania.

Fotografie Pawła Żaka to dobry przykład wspaniałego warsztatu fotograficznego, opanowania światła i techniki ciemniowej, pozwalającej na wydobywanie pięknych tonów szarości. Autorskie odbitki są wykonywane z wielką precyzją o szczegóły.

Zdjęcia z cyklu „Bliski znajomy” powstawały w latach 2002-2004.

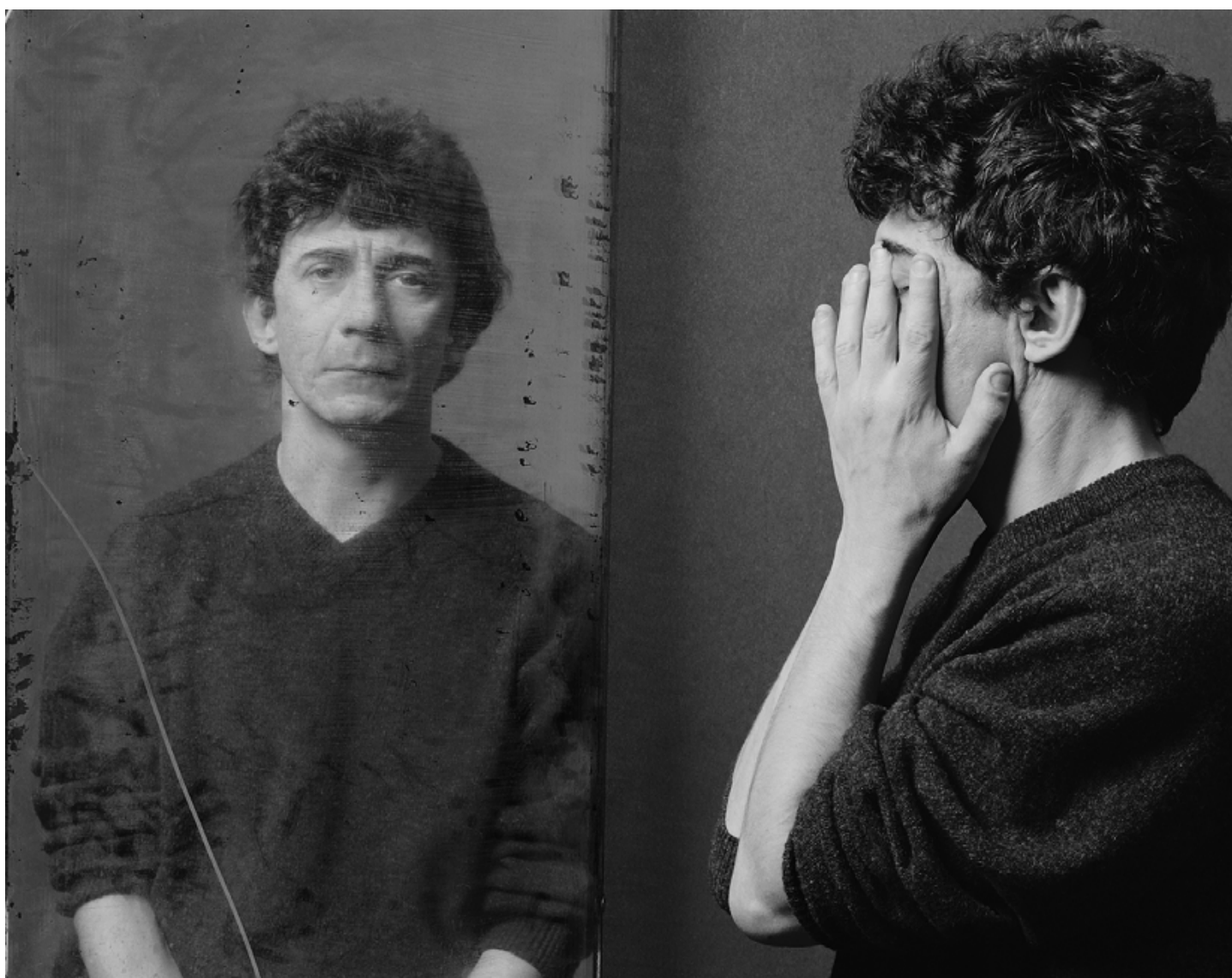

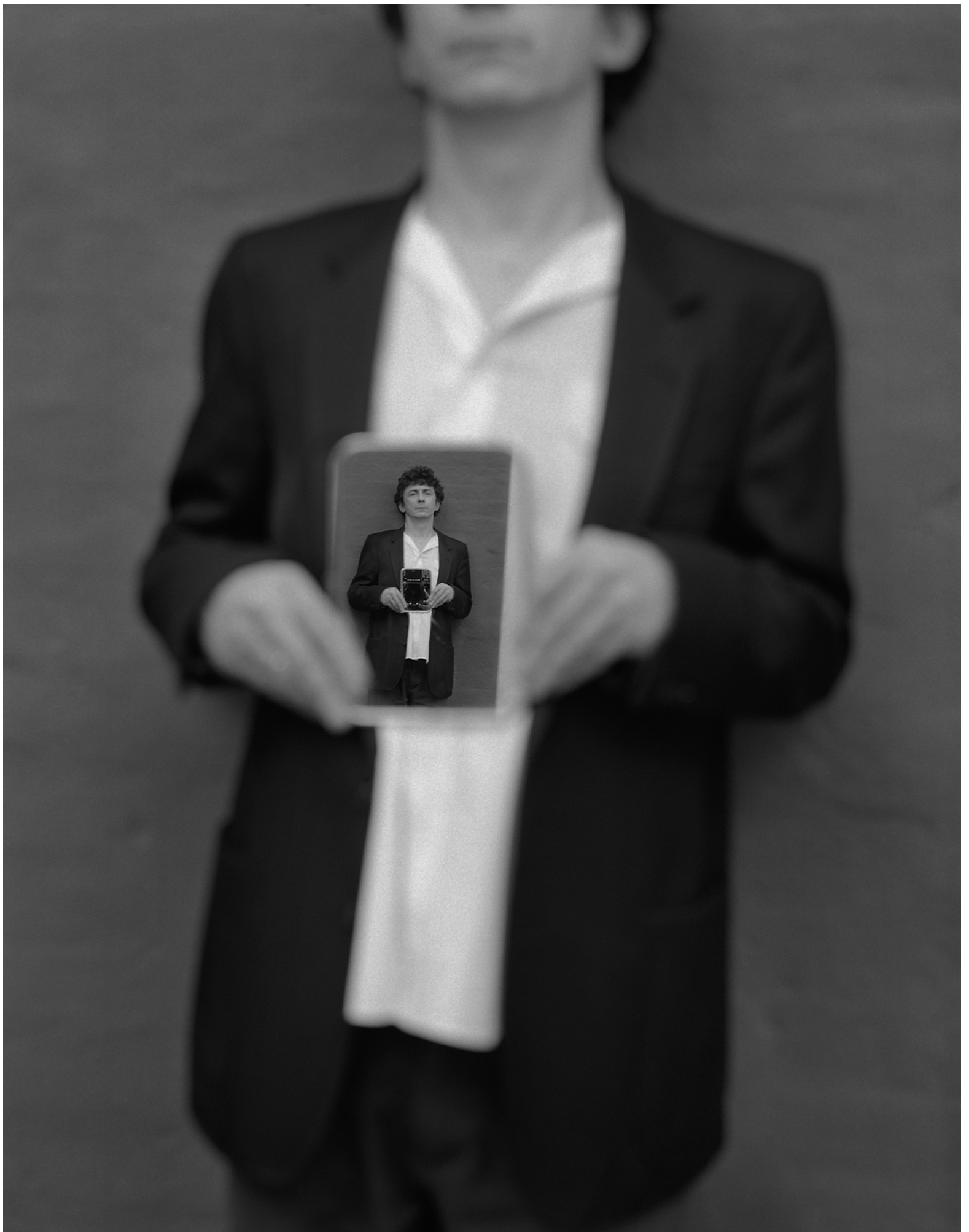

ballen/andrzejewska/huang/wantuch

w a n t u c h

mickiewicz/żak/pruszkowski/macneil

wacław wantuch

Waclaw Wantuch (b. 1965) | based in Cracow (Poland) | artist-photographer and writer | mainly creates female nudes | graduate from the Academy of Fine Arts in Cracow | author of the book *A Wawel Stone?* (by Castor, Cracow, 1992) and photographic albums *Cracow* (Sepia Collection, Cracow, 2001), *Nude* (by Bosz, Olszanica, 2003), *Nude 2* (by Bosz, Olszanica, 2006) and *Nudes* (by Bosz, Olszanica, 2010) | director of the stage performance titled *Stone, Light, Sound* (Juliusz Slowacki Theatre, Cracow, 1992) | exhibited in Poland and abroad | his nudes are marked with astonishing poses.

Wacław Wantuch (ur. 1965) | mieszka w Krakowie (Polska) | artysta fotografik i pisarz | tworzy przede wszystkim akty kobiece | ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie | autor książki „Kamień wawelski?” (nakładem wydawnictwa Castor, Kraków, 1992 r.) i albumów fotograficznych „Kraków” (nakładem wydawnictwa Sepia Collection, Kraków, 2001), „Akt” (nakładem wydawnictwa Bosz, Olszanica 2003 r.), „Akt 2” (nakładem wydawnictwa Bosz, Olszanica 2006 r.) oraz „Akty” (nakładem wydawnictwa Bosz, Olszanica, 2010 r.) | reżyser przedstawienia „Kamień, światło, dźwięk” (Teatr im. Juliusza Słowackiego, Kraków, 1992 r.) | wystawiał w kraju i za granicą | znakiem rozpoznawczym jego aktów są zaskakujące ujęcia.

zaskoczenie kobietą

Każdy ma swój ideał kobiecego ciała. Dla wielu, w tym i dla mnie, ciało kobiece jest kwintesencją piękna. Jest doskonale, harmonijnie zbudowane, ma wspaniałe proporcje. Nie odnajduję tego w ciele mężczyzny, które jest dla mnie po prostu brzydkie, kanciate, włochate i nieestetyczne. Od tej zasady jest tylko jeden wyjątek – ciała Dawida dłuta Michała Anioła.

Ciało kobiety jest dla mnie niekończącą się ciekawością i fascynacją. I choć kobiece akty to najbardziej oklepany motyw w historii sztuki, mam wewnętrzne bezczelne przeświadczenie, że jeszcze coś można w tym obszarze zrobić.

Ja w kobiecym ciele szukam zaskoczenia. W tych moich poszukiwaniach pomagają mi zarówno budowa ciała, jak i przybrana poza. Czasem również użyty obiektyw. I dopóki udaje mi się to zaskoczenie odnaleźć, dopóty nie przestanę go fotografować.

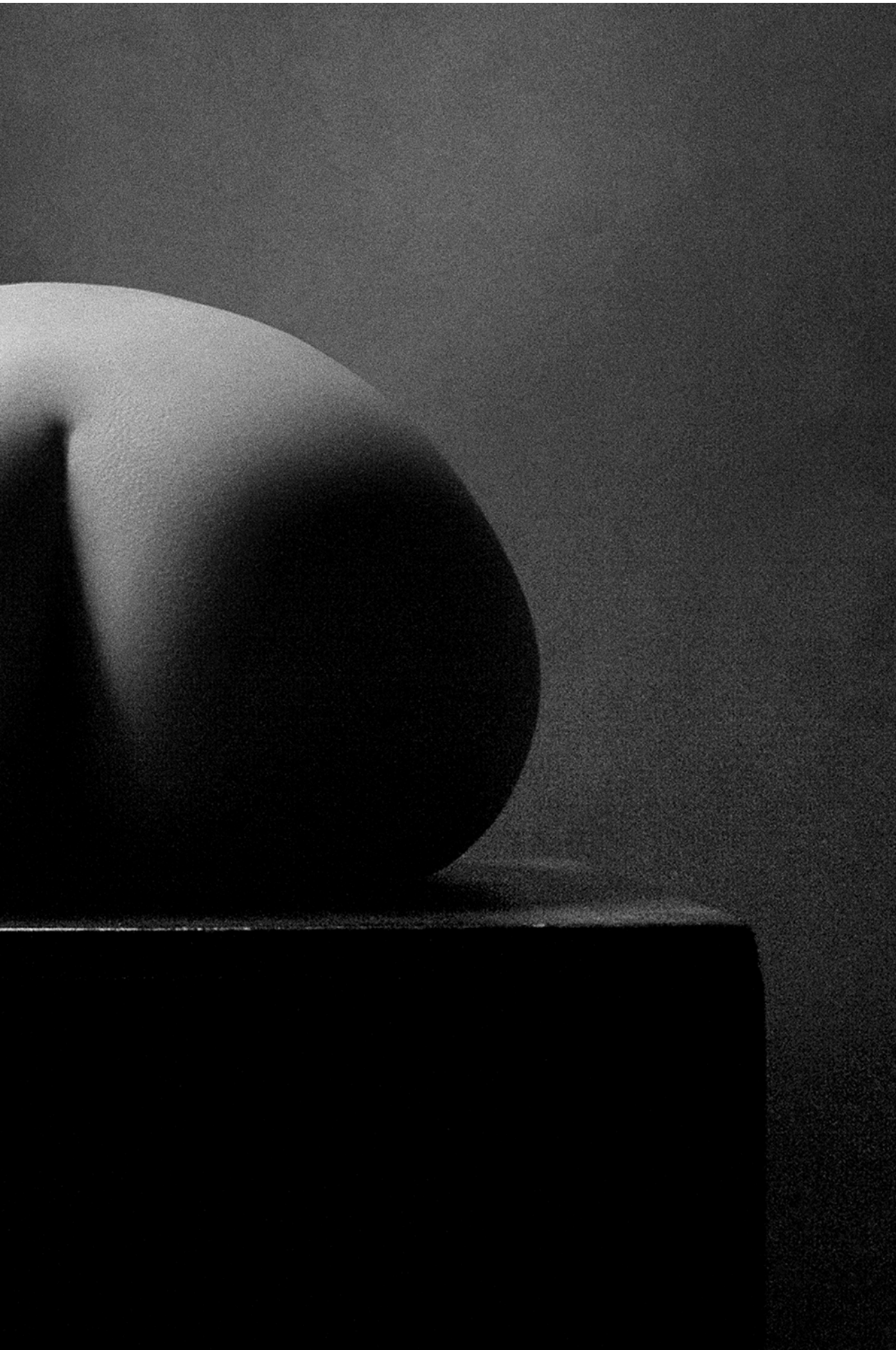

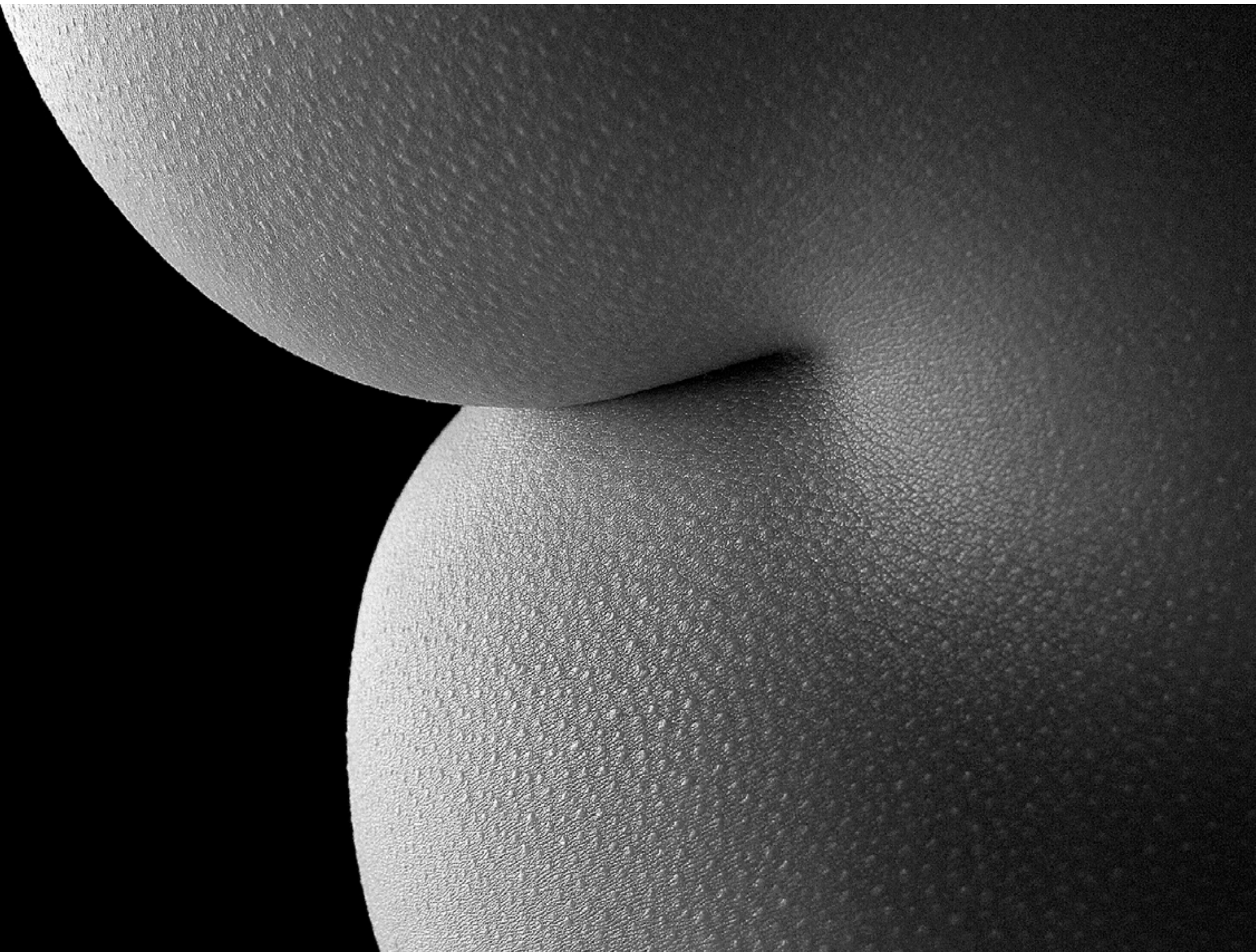

ballen/andrzejewska/huang/wantuch

m a c n e i l

mickiewicz/żak/pruszkowski/macneil

robert macneil

Robert MacNeil (b. 1966) based in Toronto (Canada) | professional photographer | has had a lifelong love of the photograph, ever since his first camera at age 5 | the desire and passion has only grown over the years to create images that make people think and wonder | originally shot only as a hobby until two year ago was asked to submit a photo to a New York gallery | has made up for lost time as he has appeared in almost 3 dozen magazines around the world.

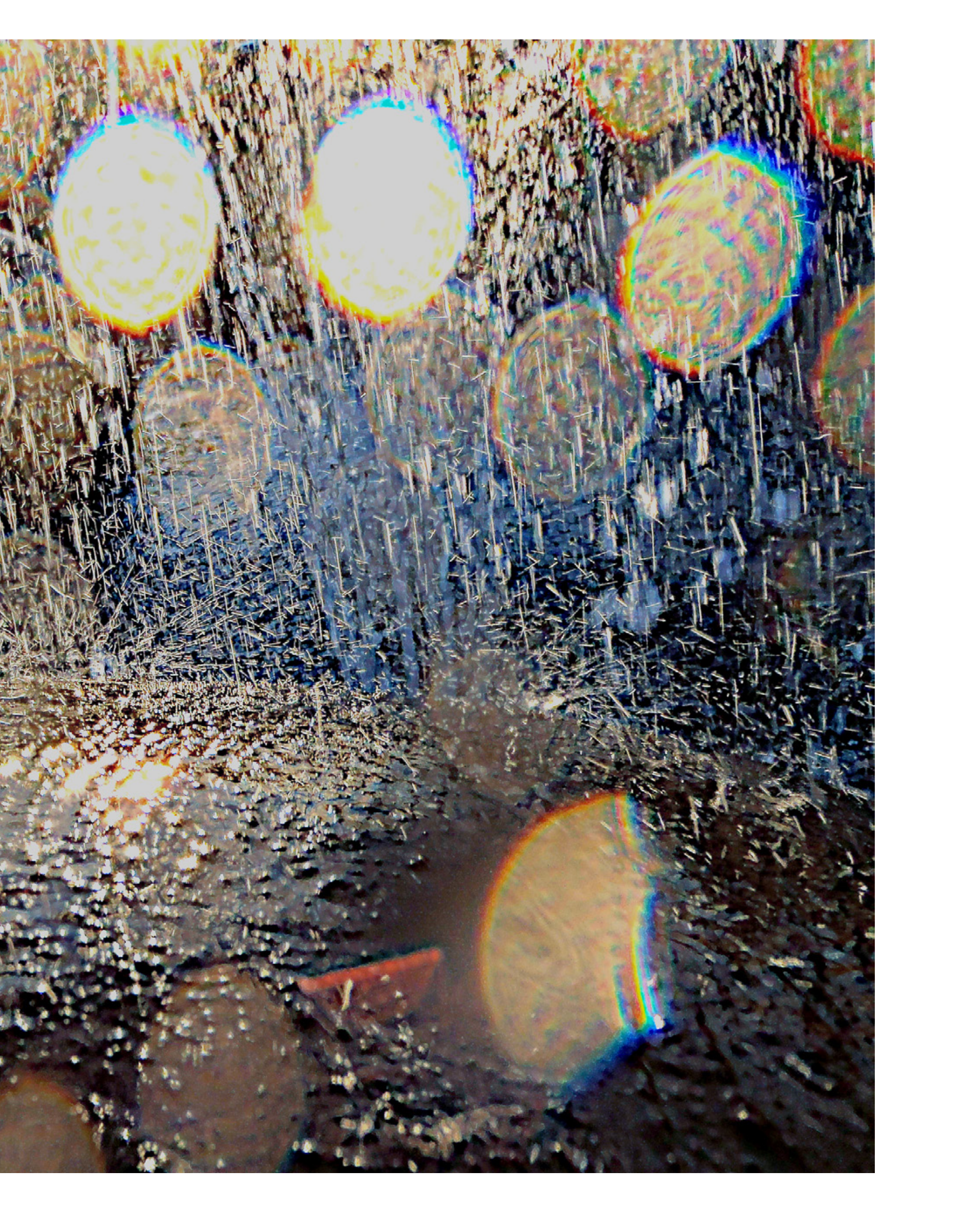
Robert MacNeil (ur. 1966) | mieszka w Toronto (Kanada) | profesjonalny fotograf | fotografię kocha całe życie, dokładnie od 5 roku życia gdy dostał swój pierwszy aparat fotograficzny | z biegiem lat rosło w nim pragnienie i pasja robienia zdjęć, które zmuszałyby ludzi do myślenia i zadumy | początkowo fotografował hobbistycznie, aż nagle dwa lata temu poproszono go o nadesłanie zdjęcia do galerii w Nowym Jorku | nadrobił stracony czas pojawiając się w prawie 36 magazynach na całym świecie.

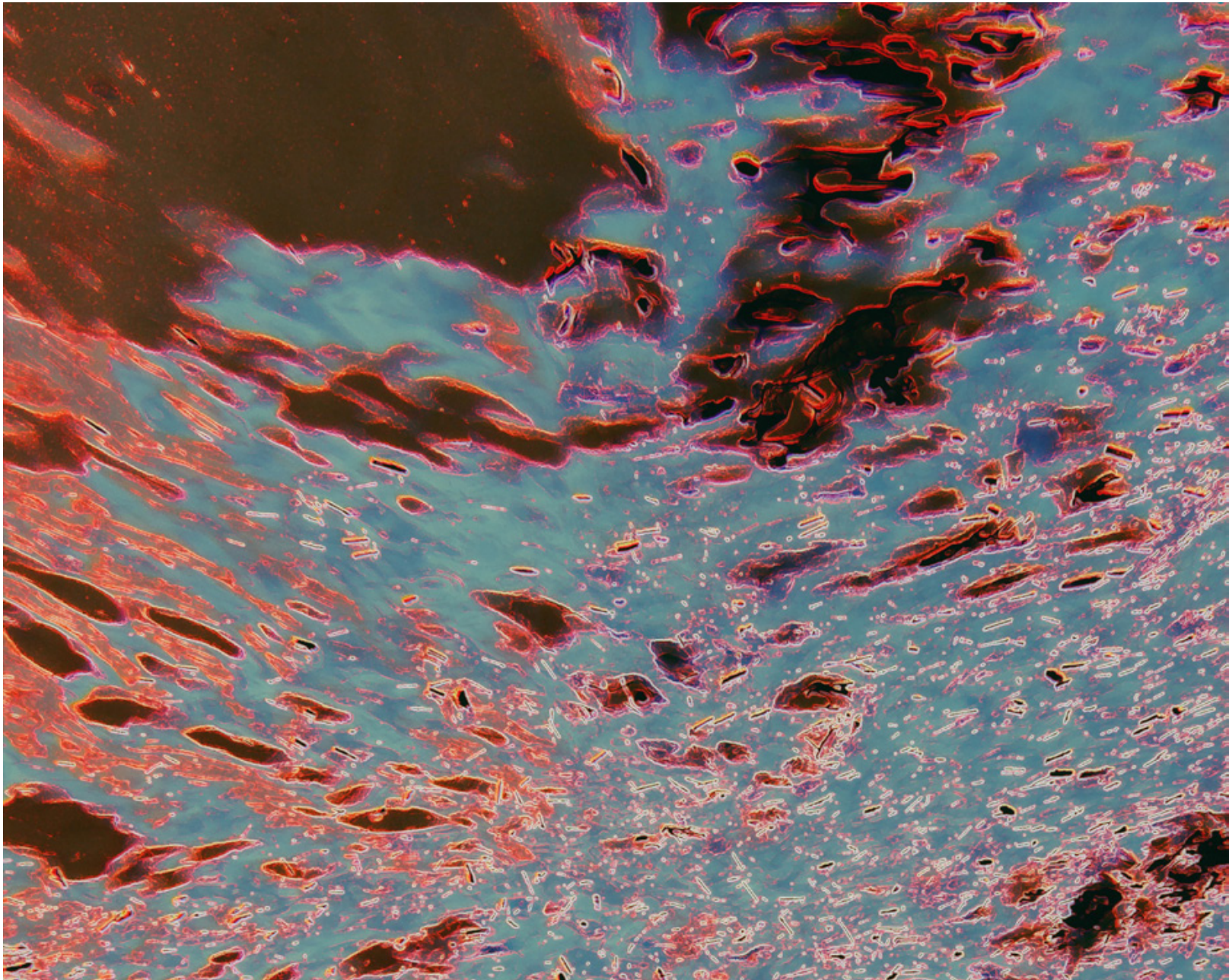
/ aquos

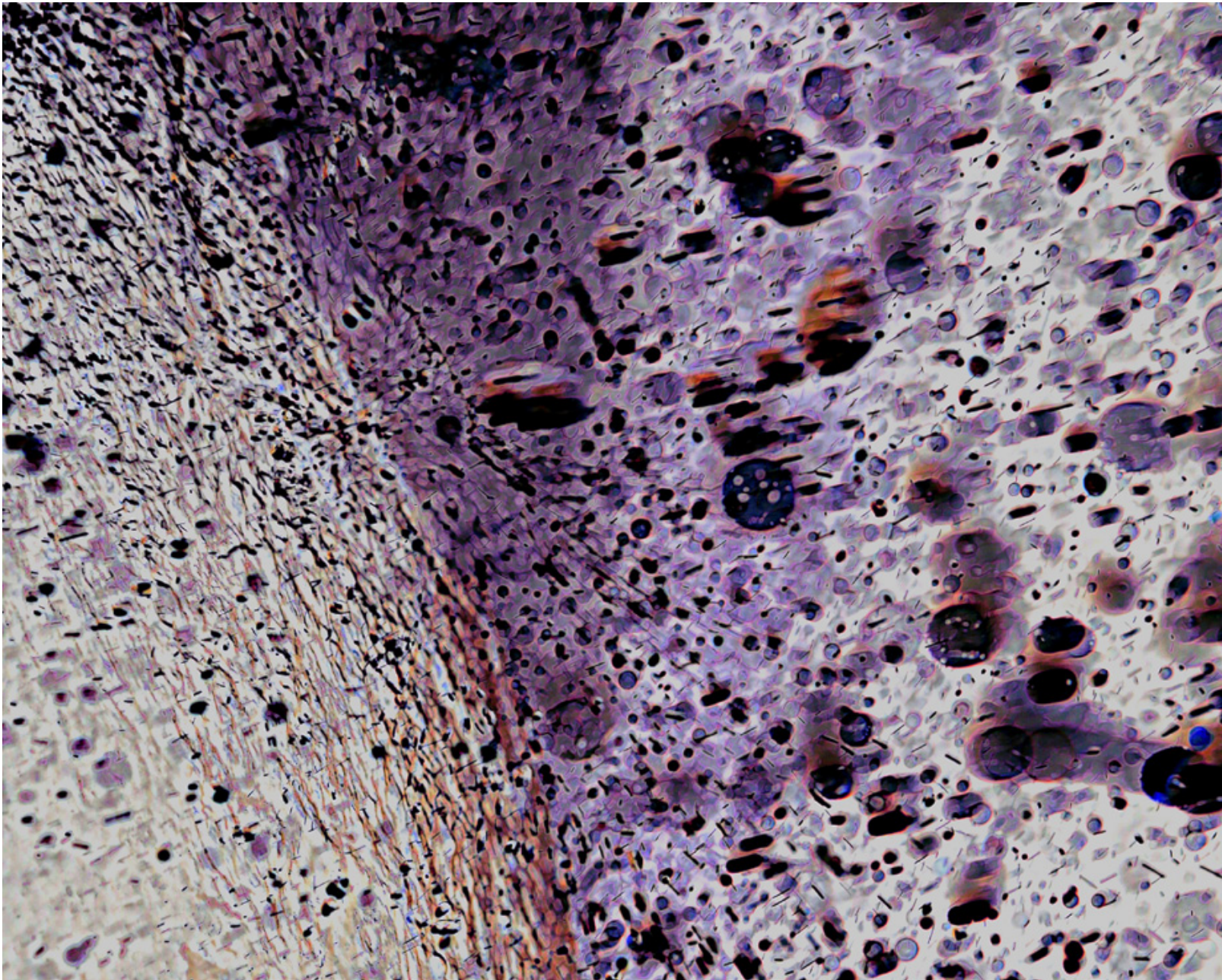
„Aquos” to ciągły projekt, którego celem jest odkrywanie płynności w naturze. Delikatne linie, które tworzą by stać się czymś więcej.

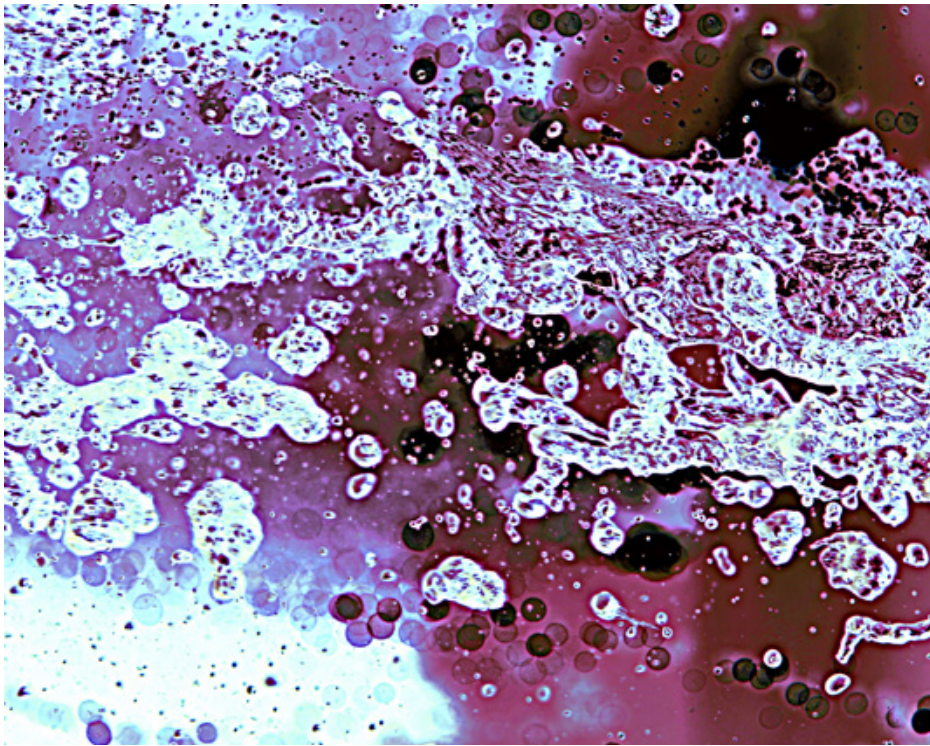
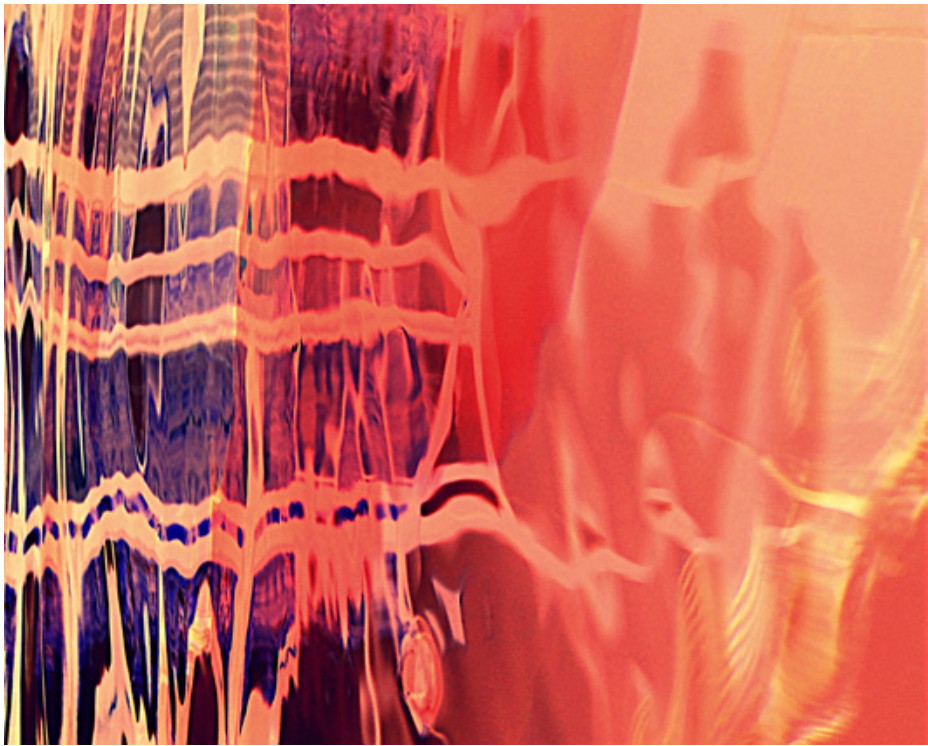
Ta płynność otaczająca nas każdego dnia w naszym zurbanizowanym świecie, choć jest czymś, czego nie dostrzegamy w naszym zabieganym życiu. Chciałem uchwycić moment w czasie, by patrząc na Powietrze, Parę i Wodę zobaczyć, gdzie zaczęło się życie. Spójrzcie na kałużę i co widzicie? Kropla deszczu uderza i powoduje katastrofę w mikro skali. Każdego dnia zachodzi tyle niezwykłych cudów, których ludzkie oko nie dostrzega. Chciałem, by „Aquos” pomógł innym zobaczyć to, co mnie inspirowało.

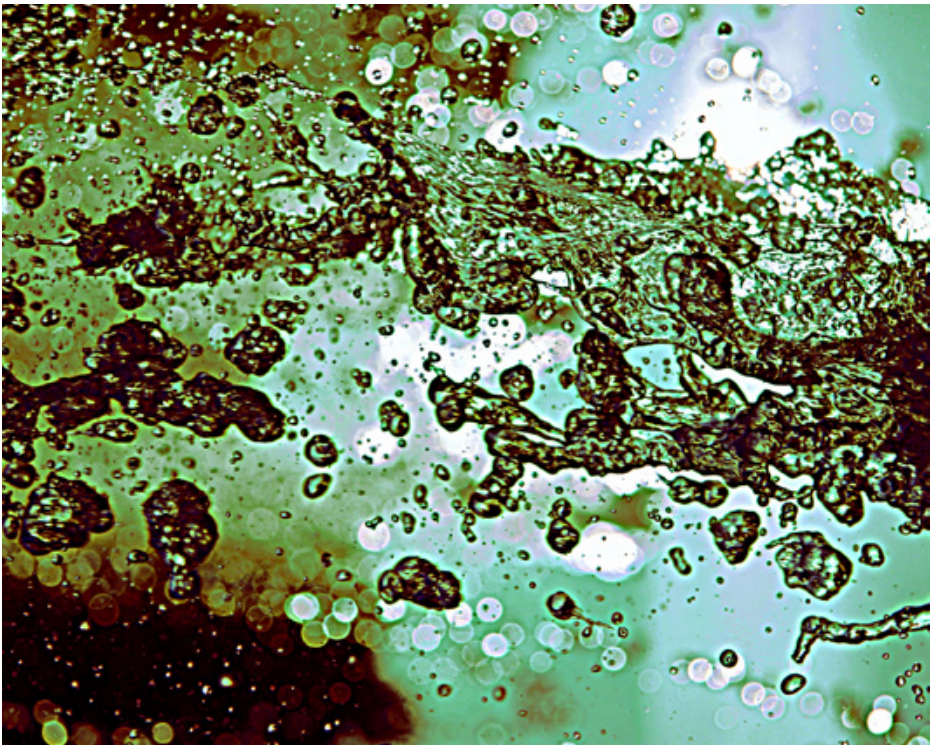

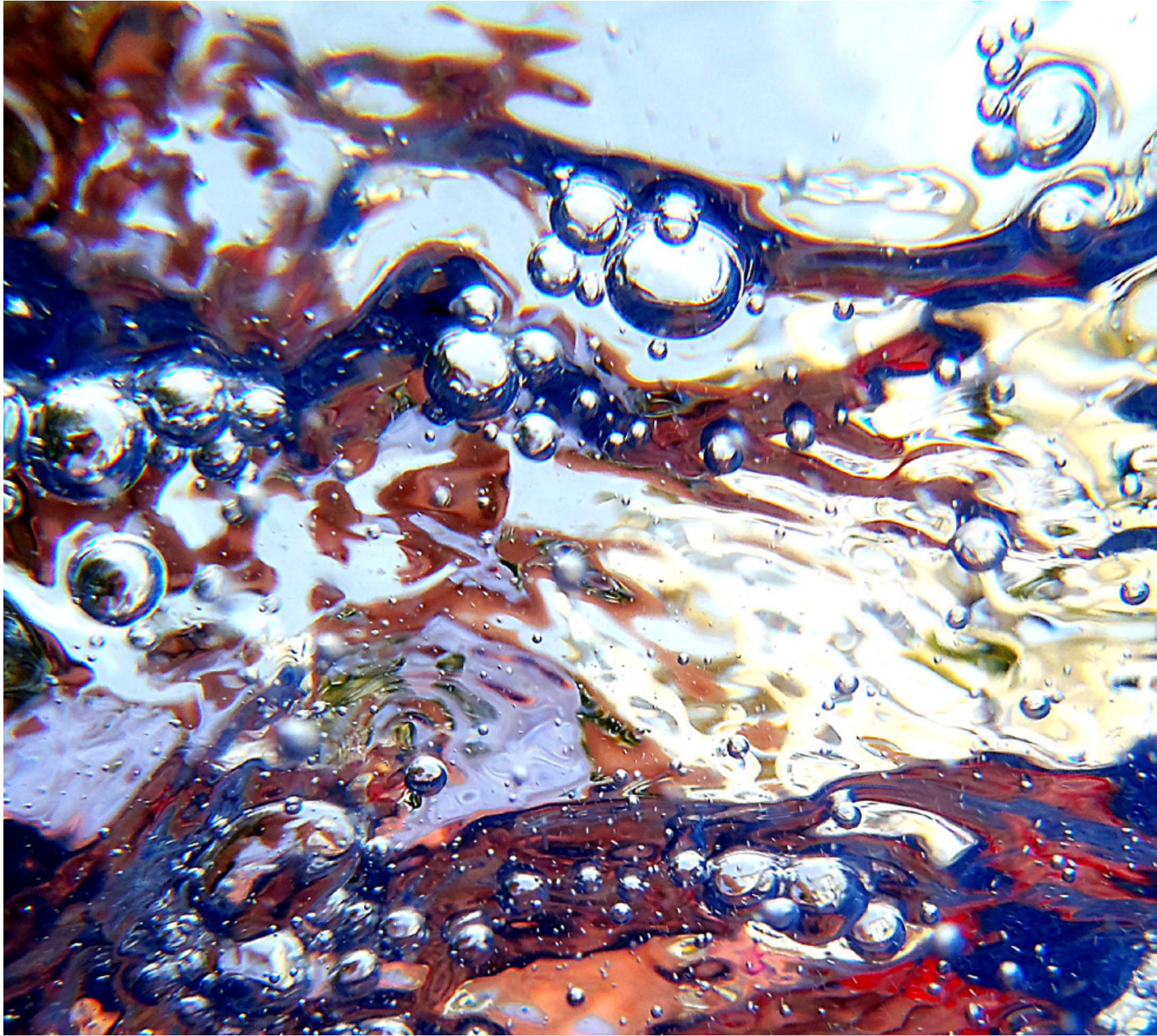

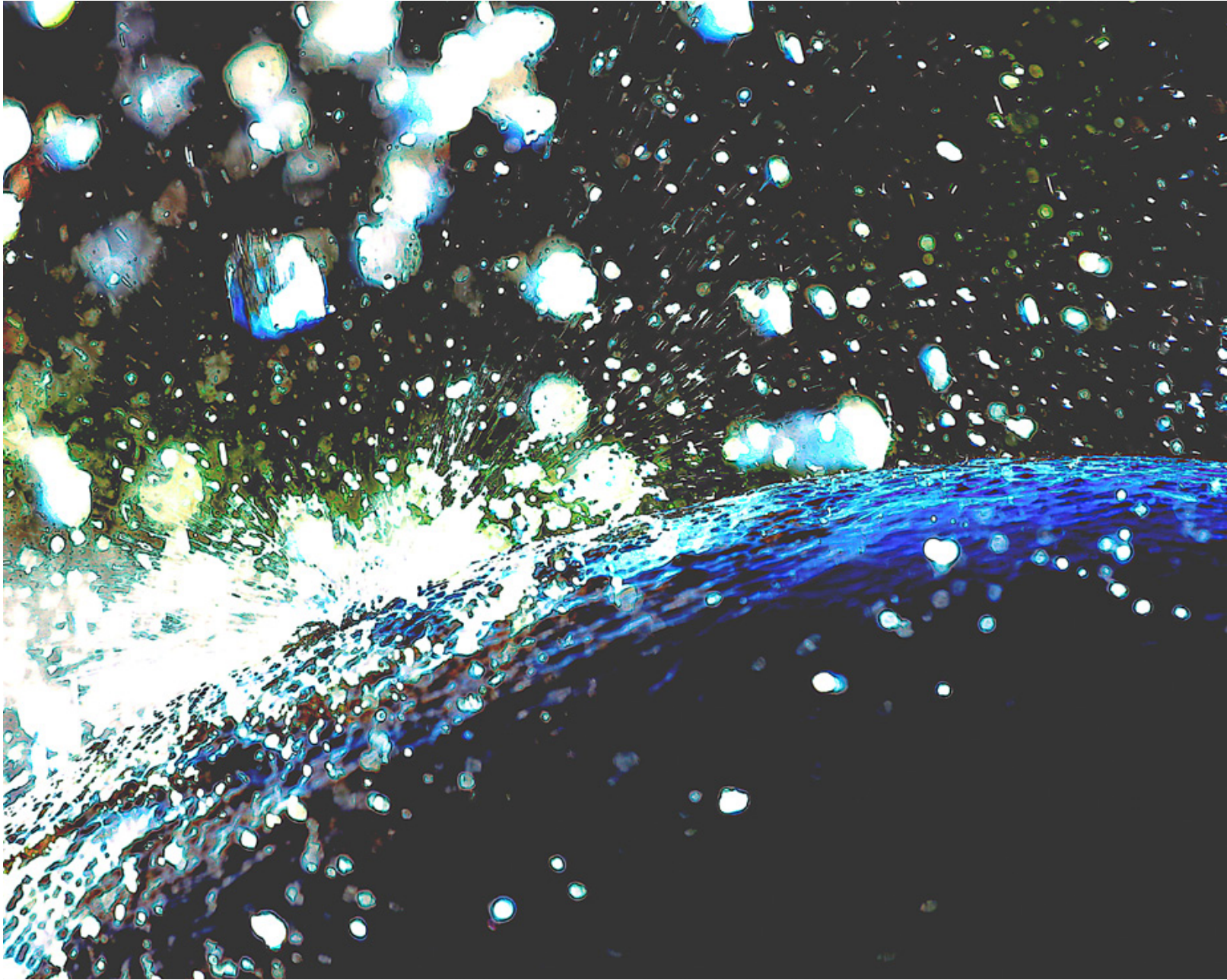

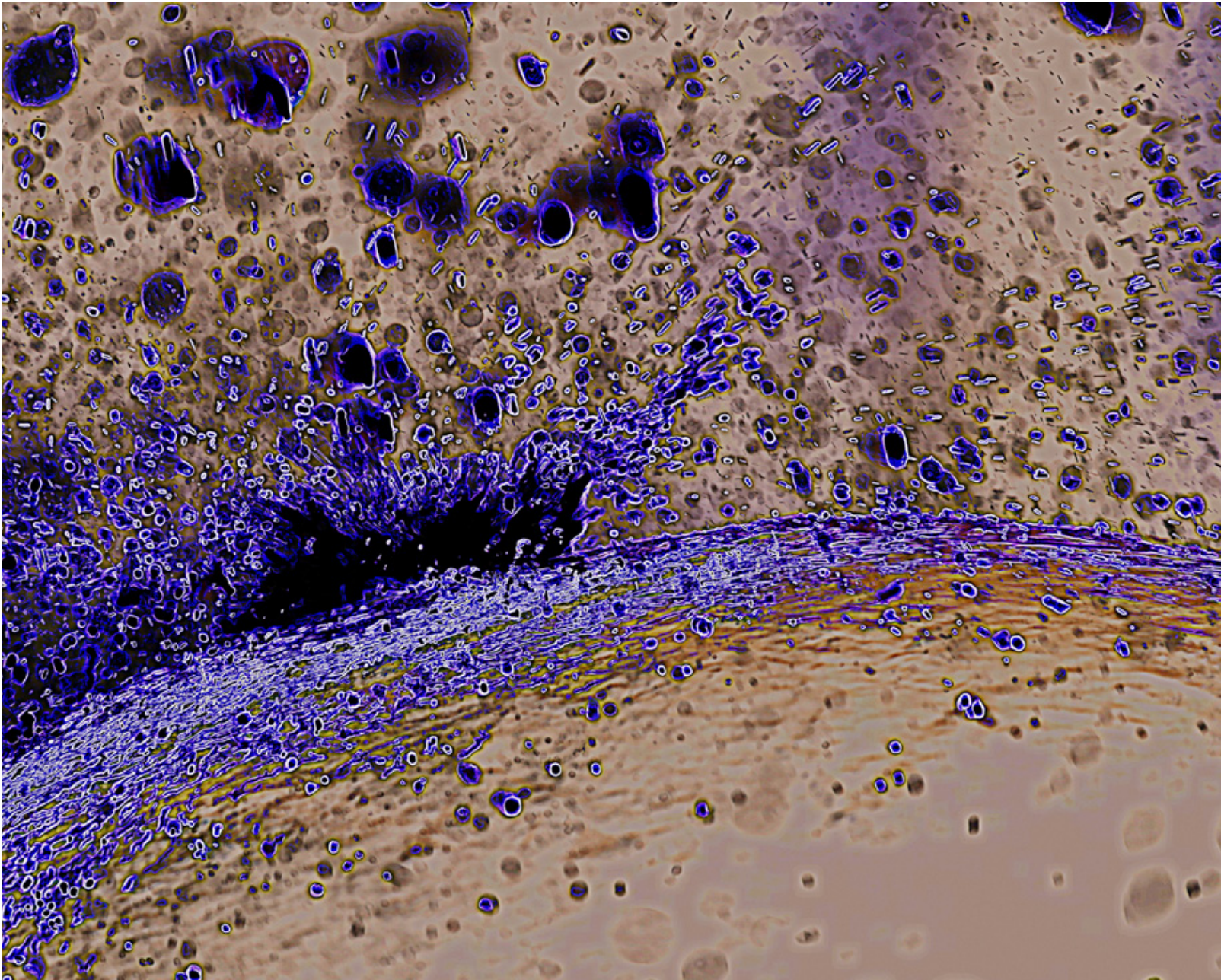

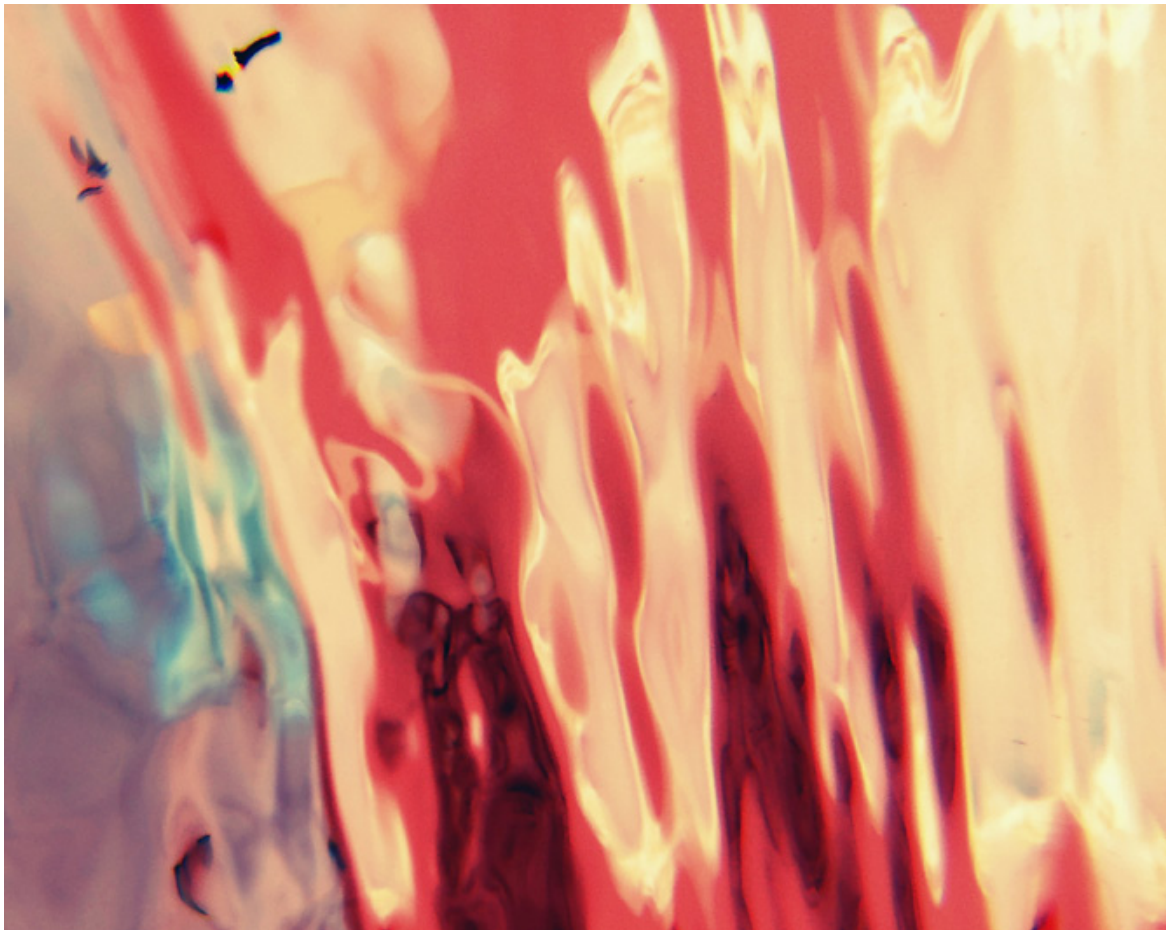

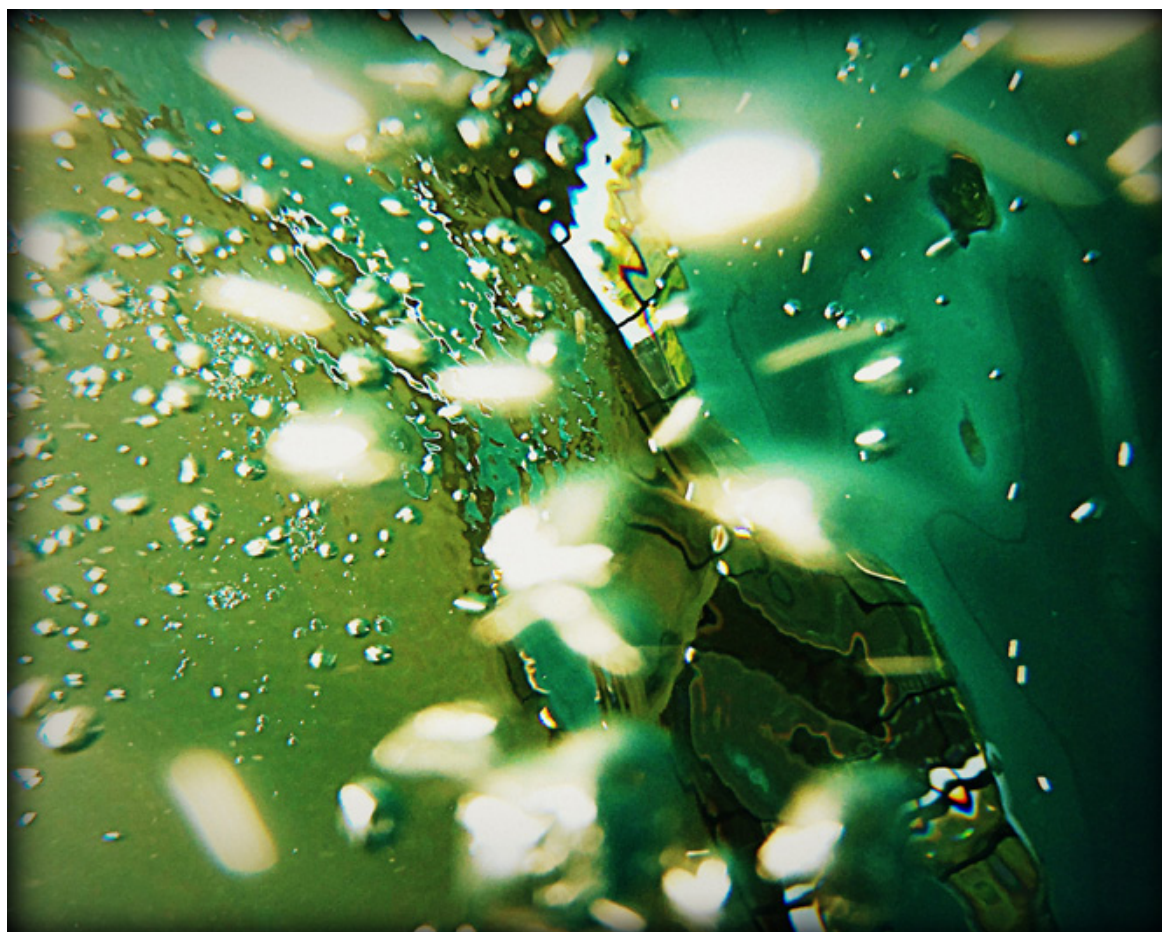

axel criegeer @ amstel gallery

His digital paintings combine a variety of photographs, effects, designs, soundtracks and self-written and -recorded narrations. Axel Criegeer has studied visual communications and has worked as a photographer, director and designer for international clients like Levis, Time Warner, BMW, Polaroid, Heineken, Shell, Daimler, Ford, ARD, Random House, RAI and others, in New York, Los Angeles, Paris, London and Milan.

He met with Andy Warhol and got published in *INTERVIEW*, Joseph Beuys painted over one of his exhibits, signed it and declared the result "best of the show". Oscar winner Michael Blake published his book *American Night*. Muhammad Ali received *Rumble in the Jungle* for his private collection. His work has garnered critical acclaim and numerous awards. And his work can be found in many art collections world wide.

Axel Criegeer – *Bleed*

Amstel Gallery (Stadhouderskade 155, Amsterdam, the Netherlands). Opening party: April 18 at 5:00 PM (to 9:00 PM). The exhibition will be open to the public until May 17, 2013.

More information: www.amstelgallery.com

Jego cyfrowe obrazy łączą różnorodność zdjęć, efektów, designów, ścieżek dźwiękowych oraz samodzielnie napisanych i nagranych narracji. Axel Criegeer studiował komunikację wizualną i pracował jako fotograf, reżyser i projektant dla międzynarodowych klientów takich jak Levis, Time Warner, BMW, Polaroid, Heineken, Shell, Daimler, Ford, ARD, Random House, RAI i innych, w Nowym Jorku, Los Angeles, Paryżu, Londynie i Mediolanie.

Spotkał się z Andy Warholem i trafił na łamy „INTERVIEW”, Joseph Beuys zamalował jedno z jego dzieł, podpisał i nazwał „Najlepszym na wystawie”. Zdobycza Oscara Michael Blake opublikował jego książkę „Amerykańska noc”. Muhammad Ali otrzymał „Rumble in the Jungle” do jego prywatnej kolekcji. Jego prace zdobyły uznanie krytyków i liczne nagrody. Można je znaleźć w wielu kolekcjach sztuki na całym świecie.

Axel Criegeer – „Krwawienie”

Amstel Galeria (Stadhouderskade 155, Amsterdam, Holandia). Wielkie otwarcie: 18 kwietnia o godz. 17:00 (do 21:00). Wystawa będzie otwarta dla zwiedzających do 17 maja 2013 roku.

Więcej informacji: www.amstelgallery.com

Hommage

nath by robby cyron

The character of the latest Robby Cyron's album was very famous last year when she had become Miss Euro 2012. Natalia Siwiec became world-wide famous overnight. Her photos were everywhere. The appearance of an album with her pictures was a question of time. There was Robby Cyron behind the camera, a known and respected fashion photographer. The combination of Robby's experience and spontaneity of Natalia resulted in an unusual publication of 92 black and white photographs hidden behind black, velvet, engraved cover. This completely new face of Natalia Siwiec doesn't fit to any other known from media. On the pages of Nath we may see a subtlety woman, a mysterious one, conscious of herself and her beautiful body.

The Nath album is a great occasion to photography collectors. 50 out 500 published albums include hand-signed by Robby Cyron photo print. The whole edition is hand numbered

Robby Cyron – *Nath*

Album can be purchased at www.nath-book.com. Price: PLN 200 for standard edition (plus shipping) or PLN 1,000 for limited edition with signed print 225x295 mm (plus shipping); all copies are hand numbered. Cover: hardback, sewn and glued. Dimensions: 240x310 mm. Number of pages: 176. Edition: 450 (standard) + 50 (limited) pieces. Publisher: Rc.

O bohaterce najnowszego albumu Robbiego Cyrona szczególnie głośno było w zeszłym roku, gdy została okrzyknięta Miss Euro 2012. Natalia Siwiec z dnia na dzień stała się gwiazdą światowego formatu. Jej zdjęcia można było zobaczyć wszędzie. Pojawienie się albumu z jej zdjęciami było tylko kwestią czasu. Za aparatem stanął Robby Cyron, znany i ceniony fotograf mody. Połączenie doświadczenia Robbiego oraz żywiołowości bohaterki zdjęć zaowocowały niezwykle publikacją z 92 czarno-białymi fotografiami ukrytymi za czarną, welurową, tłoczoną okładką. To oblicze Natalii Siwiec jest kompletnie nowym, niepasującym do tego znanego z mediów. Na kartach „Nath” oglądamy kobietę pełną subtelności, kobietę tajemniczą, kobietę świadomą siebie i swojego pięknego ciała.

Album Nath jest nie lada gratką dla kolekcjonerów fotografii. 50 z 500 wydanych albumów zawiera bowiem ręcznie sygnowaną przez Robbiego Cyrona odbitką kolekcjonerską. Cały nakład jest ręcznie numerowany.

Robby Cyron – „Nath”

Album można nabyć przez www.nath-book.com. Cena: 200 zł za wersję podstawową (plus dostawa) lub 1.000 zł za wersję limitowaną z podpisaną odbitką o formacie 225x295 mm (plus dostawa); wszystkie egzemplarze są ręcznie numerowane. Oprawa: twarda, szyta i klejona. Wymiary: 240x310 mm. Ilość stron: 176. Nakład: 450 (wersja podstawowa) + 50 (wersja limitowana). Wydawca: Rc.

zgłoś

PRZYGOTUJ

swój materiał – maksimum 15 zdjęć
(* .jpg, maksymalnie 1000 pikseli po większym boku)
oraz krótki (do 100 słów) opis

WYŚLIJ

go na adres submit@docphotomagazine.com
(w tytule maila podaj swoje imię i nazwisko)

OCZEKUJ

na zgodę – jeżeli twój materiał znajdzie się wśród
wybranych do publikacji, skontaktujemy się z tobą

دے!